

8570

ГУСЛЕ МИЛОШЕВЕ,

БИБЛИОТЕКА
ИЛИ
МАТИЦЕ ОРТОКСЕ

БОЈ СРБА И ТУРАКА У ЄРЦЕГОВИНИ.

у 1861. год.

Спѣвао

Милошъ Милосавлѣвичъ,

пензійн. казначей окр. подринскогъ.

І. ЧАСТЪ.

1862.

Печатня А. Сибенхара у Папчеву.

P15 GP 576/1.1

PL 862

№ 21
Р 19 Ср II 576/1.1
Р 1862

ГУСЛЕ МИЛОШЕВЕ,

или
Друга војна или

БОЈ СРБА И ТУРАКА У СРЦЕГОВИНИ.

ска на Турцима у срцеговини, за време сага
струмо на Гусла

1861. год. **БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ**

20668

Срѣвао

Милошъ Милосављевићъ,
пензион. казначей окр. падринскогъ.

№ 21

1862.

Печатано у Штампариј А. Сибенхара
у ПАНЧЕВУ.

ВЪВЕДЕНІЕ

ВЪВЕДЕНІЕ

МАТРИЦА

800 22

Руцѣ мои сотвориша органъ и
персти моя составиша псалтирь вели
царь Давидъ.

1883

Предговоръ
Драги мой брате Србине!

Кадъ грухиу (пуче) прва пушка Србска на Турчина у ерцеговини, за ечаше саме струне на Гуслама.

Гласъ поменуте Србске пушке, дао ми е и волѣ и моћи те самъ неколико юначкій пѣсама о боевима за слободу Србску у Ерцеговини збившимъ се Роду моме у спомена ради спѣвао.

Овой пакъ пѣваніи моіой, дао самъ зато имена „Гусле Милошеве“ ер' самъ у истой Књижицы изложене пѣсме узгусле спѣвао.

На Сретеніе Господнѣ 1862 год.

У ШАБЦУ.

Издатель

Милошъ Милосавлѣвичъ,

пензіон. козна окр. подринскогъ.

Предисловіе

Дружбу мою брате Сроднице!

Кажу ірэху (пуче) прас пучка Срд-
ека на Трэнна і ердэтонна, за еданае сале
срдуна на Трэнна.

Тавар пачеўце Срдэне пучке, два
ни е и волі и жоні те сале пачеўце юванкіі
прэва о бованна за слободу Срдэцу і Срдэце-
внн адванна се Роду жоні і спачеўце Радн
справе.

Овоі ават няванні мойі, два сале
зато авана "Туче Милонне" ер сале
і мойі Милонні пачеўце прэва Туче сале.

На Срдэне Господар 1863 год.

і Милонна.

Пачеўце

Милонна Милонна Милонна

Милонна Милонна Милонна

Устанакъ Ёрцеговаца.

Кличе вила с' високи Планина
Са планина у Ёрцеговини
Кличућъ клета сынове будила
Устаните моя дѣцо драга
Едномъ истогъ пакленого саика
Те вы ваше отерите Очи
И видите да свѣтлости има
Дѣцо моя на овоме свѣту
Вы сте доста у тами спавали
Мени майцы яди одолѣше
Да я више гледати немогу
Ваше токе на турскимъ прсима
Конѣ ваше турадія яше
Ваше саблѣ о турскимъ бедрима
Вы гоите а турчинъ д' одводи
Ваше Роблѣ по свѣтъ да продаю
По стамболу и по Анедолу
Ваше землѣ у турскимъ рукама
Добра ваша садѣ турски Тимари
Турска пушка мою дѣцу згаѣа
Ѣе я ово више гледатъ неѣу;
Ёр' а морамъ од' яда умрсти
Нити више вако подносити
Ёр' е насилѣ турско превишило
Да и више трпѣти немогу
Юшѣ ме чуйте моя дѣцо драга
О синови отъ три вѣре разие

Када турсво обвлада са земљомъ
Млогу ми є дѣцу примамило
Премамило пак' ихъ потурчило.
Дѣцо моя мила браћа ваша
Опа су и зато потурчила,
Потурчила сачувать богатство
И задржатъ давняшиѣ Господство.
Яой моя примила дѣчицо!
Као маика вамъ завѣтъ поставляѣтъ,
Да се дѣцо братски придружите
Єдан' другомъ десницу пружите,
Проклетъ быо ко не испунио,
Завѣтъ майцы што му оставила;
Высте дѣцо єдан' другомъ мили
Ма ви коє велимъ вѣре были.
Сада вашу послушайте Нену
Устаните пасе пробудите
И очима вашпмъ погледайте,
Да є ваша майка пригашена.
Ой синови турскіємъ коњима!
Коя но є яко уцвелѣна,
Нити више то гледати може,
Плачь и якуѣ сносити не може.
Ояћенимъ своимъ синовима
Нить кѣрима и унучедима,
Што имъ турство, почини зулуме.
Устаните дѣцо моя драга
Тако вама небеснога блага!
Ако дѣцо на позивъ устали
Вы божіегъ Лица угледали,
Благослова Божіегмъ имали
Раѣала вамъ винова лозица

И у полю бігла пшеница,
Устаните дѣцо! устаните!
Устаните, майку утѣшите!
Тако васъ Богъ дѣцо утѣшио
Са своіємъ светимъ благословомъ.
Устаните моя дѣца драга
Устаните пак' се пробудите
И вишнѣмъ се Богу помолите
За свѣтло се прихват'те оружѣ
Те тирянскій саломите ярамъ,
И окове раскините робства,
Єр' се више сносити неможе.
Кад' овако по Хоміи Целой
По Хомій и Єрдеговини,
Милой майцы пролећеше гласи,
На све стране по међу племена;
Ал' Одзива іоште недобила.
Последній є гласакъ учинила
Са влаштице же є долетила
Сама у се вако заключила
Ако іой се нико не одзове,
Наумила у море скочити,
И на вѣки у мору остати.
Выше своє яде негледати
Тек' што майка овако мисляше,
Прво іой се чедо резбудило
У зубцима Вукаловаѣ Лука,
Разбудіо пак' се окренуо
Ка влаштицы високой планини
же є свою угледао майку,
Па іой Луко вако говорио:
же си моя досадъ была Нено?

Даме давно из сна пробора вшишь. И
Юште Луко наше беседити, и
Ал' му Нена вако проговара: и
Драгій сине вукаловиць Луко гова ояв
Я сам тебе са билъмъ гаила, и
Ко е по самъ по влаштицы брала, и
Да се майцы у неволи наћепъ и
Узми сине крсташа баряка и
Пага разви на тананой кули и
Те по рѣни твоіой старой майцы и
Све учини с' вбожимъ благословомъ и
Зови Луко з себи браћу свою, и
Сви ће сине тебе послушати и
Богъ е с' вама свеће добро быти. и
Юштеръ майка вако говораше и
Дѣу и своіой мило наручуе и
Ко не слуша Брата старіега и
Проклетъ бы вѣки и вовѣки и
Проклето му тѣло и колѣно и
Божіега лица невидіо, и
Кои мене неби послушао, и
Иди Луко мое идѣте драгомъ и
Разви сине крсташа Баряка и
Пођи сине среће ми пошао, и
Луко се с' майцы поклоніо и
И крсташа Баряка развио, и
Подъ барякомъ скупіо юнаке и
Од' зубаца и од' крушевице и
Од' Попованиотъ рѣвне шумеша и
Од' Баняна, пиве камените и
Одъ Гацкога аци од' Ускока и
Од' Никшића и врли дробняка и

Од' требиня и Габеле мале
Кадъ се браћа овди сакупише,
Ліепо ихъ Луко разредіо, **И дод' іоѣ**
Међусобно с' браћомъ одредіо,
Ко ће кою сад' дачува страну!
Оде Јово своимъ банянима
А Илія своимъ Ускоцима.
Када ова два войводе Србске **ивца етѣ**
Доездише своимъ племенима **отот. двѣ**
Ліепо ихъ браћа дочекаше **и овдѣл' от**
Припасаше свіетло оружъ, **и овдѣл' от**
Крвъ пролити и незажалити **емо от' од**
За крстъ часни и за отечество, **и овдѣ**
Непоштедитъ свое юначество **у овѣ олѣ**
Подигоше пиву камениту **и овдѣл' от**
И Дробняке на гласу юнаке **и овдѣл' от**
Спустише се до близу Гацкога **и овдѣл' от**
И од' Гацка и около овогъ **и овдѣл' от**
Што бы Србинъ и Србскогъ имена **и овдѣл' от**
Све є листомъ на ноге устало **и овдѣл' от**
Да одбрани свою домовину **и овдѣл' от**
У миразу што паде тѹрчину, **и овдѣл' от**
Светогъ славногъ Савве **кнежевиниу.**
Луко Дуже браћу по зубцима **и овдѣл' от**
Крушевицы и по Суторини, **и овдѣл' от**
Поповляне и равне Шумляне, **и овдѣл' от**
И сву браћу около требиня. **и овдѣл' от**
Устаните моя браћо драга, **и овдѣл' от**
Дасе Едномъ Робства опростимо! **и овдѣл' от**
Сва су браћа Луку послушала **и овдѣл' от**
И у друштву сва шнине пристала, **и овдѣл' от**
Само дасе ослободе робства **и овдѣл' от**
Богъ имъ вишњи у помоћи быо.

Бой код Шиве у Єрцеговщинѣ

14. октомвря 1861. год.

Лете врани а гракху гаврани,
Над' логоромъ Паше Омеръ-Паше,
То гледао Паша Омеръ Паша,
То гледао мило му не бѣше;
Єр' то омеръ на зло толковаше,
Даће нѣму и нѣговой войсцы
Зло наслутить другчіе му нѣ.
Текеръ Омеръ даб' се ободріо
И злослуте на добро одбіо,
Говранима вако воворіо:
Яо, врани црне птице клете,
Шта тражите надъ моимъ Логоромъ
Теми клету узбунисте войску
Да ће она туде лоше проћи
Ако само сударъ с' Хрістіянима
Єрцеговце люте убойнике
Ово даиа догоди се овди
Ид' те отле непште ми войску
Да негуби войничке Храбрости.
Идте врани куда на плацину
Гди неима людій ни войника,
Веће горски вуцы и рисови.
Али врани птице Гавранови
Свою пѣсму яко продужише
Гракху клети над' турскимъ логоромъ,

Стра и ужасъ войску обузео
Тако войска страхомъ обузета,
Старѣшине одъ Баши-бозука
Омеръ наши вако говораху:
О! Ёкреме велики Сердаре!
Валла іолдашъ ово добро ніе,
Мисмо чули одъ наши дѣдова,
Гдино Грахѣу црни гавранови
Да ту лѣша бива ис премѣно.
Ал' имъ вели Ёкреме Срдару:
Небудал'те моє четовоѣе,
Четовоѣе одъ Храбри воиника,
Само-волца илѣ баши-бозука,
Небудалте кадъ будале нисте;
Штаѣ птице и штали су врдне
Зар' Човеку оне да предскажу
Ил' какову Срећу ил' несрећу.
Овако є омеръ говоріо
Стра и ужасъ даби одклоніо,
Од' кои се и самъ устрашіо
Суєвѣрѣ дабы одбаціо.
Таманъ Омеръ ово довршіо,
Ал' му єво са страже стражарче
ѣе му бѣлу књигу донієсе,
Одъ Сердара Церовиѣъ Новице
Па є даде Сердару омеру.
Књигу гледа єкреме Сердару,
Вако пише Церовиѣъ Новица:
Ой Омере Ёдна потурицо,
Чекай мене на мегданъ юначки,
У тебѣ има топа и кумбаре;
Доста имашъ праа и цебане;

У теб' има войске абрихтане,
Доста лѣба и друге оправе,
У мен болан' и у мое войске
Нема Гопа а нема кумбаро
Нити какве воене оправе,
Мало хлѣба у струной торбицы
Тако праха у лакој тиквицы!
Али крепка Срца у прима
Па се хоће стобомъ огледати
На Гаикоме пољу широкоме;
Жена био ко ти недошао
И съ тобомъ се едномъ огледао
Чиє Гацко и чија старина;
Чија ли є та Срцеговина?
Светога Србскога Савве Кнежевица,
А и областъ србске Царевине,
Знашъ омере незнали те Люди;
Ер' си боланъ од' рода моего
Само штоси Христа оставіо
Муамеда светца загрліо;
Тебе люте загрлиле гусе,
Омеръ чита али то нехає.
Тако мало време постояло
Ту непрође ни неделя дана
Ал' єто ти Србскога Сердара
Побратиме Церовићъ Новице
Са юнакомъ Банянскимъ войводомъ
Драгим Србомъ Бачевићемъ Јовомъ,
И Соколомъ Радосвићъ шћепомъ
Са витезомъ Ђукановићъ Икомъ
И Отличнимъ Ђокомъ Радовиємъ,
Попа Милошъ, кавачевићъ Радомъ,

Са юнакомъ Павловићемъ Пейкомъ,
И витезомъ Обреновимъ Дрогомъ,
И осталимъ Храбриемъ Юнацма,
Єрцеговца браће Црногорца
Кадъ дођоше мѣсто заузеше
Помеђъ смрѣчне и мѣста горапскогъ,
Да то вече ил' сутра са зоромъ
На Омеровъ да ударе шанаць,
Када сутра бео данъ освану
Данъ освану и сунце ограну,
Новица є войску разредіо
И по томе службу учиніо,
Те се Драгомъ Богу замолише
Да имъ данасъ у помоћи буде,
Да Христьянскогъ потуку душмана,
Кад' молитву Богу учинише
Тадъ Новица драгой браћи рече:
Чуєте л' ме моя браћо драга!
Да удримо сви на нашегъ врага
Данасъ сложнo да намъ Богъ помогне,
Нама браћо друго не остає
Већ' по єдну пушку изметнути
И вишнѣга Бога споменути,
Па на Турске ударить обкопе.
Ми немамо Топанни кумбарє
Да овима рушимо шанчеве,
И себика врата отворимо
Па овіємъ тамъ да улѣзнемo
Већ' юначки валя прескочити
Лютый обкопъ и високій бедемъ
Преко оштрогъ Турскогъ баіонета
Када браћо ово учинимо,

Имаћемо Топе и цебане,
И остале войничке оправе,
Омеръ знаде што мы неимамо,
Па є нама све то доніє,
Само валя сада да узмемо,
Юшъ Новица вако говораше:
Чуєте л ме моя браћо драга!
Споменте се чійсте потомцы,
Праунуцы силногъ царъ душана,
А сродници Обилићъ Милоша,
И сестрићи Бановићъ Страинъ,
А синовцы Косанчићъ Ивана,
И брата му Топлице Милана,
Витезови праотаца наши;
Немойте имъ славу помрачити,
И у гроблю кости расплакати,
Са юначствомъ данасъ изостати,
Юш' се већи отъ њи показати,
Соколови овогъ дана треба,
Да юначку крвицу проліємо,
Проліємо, и незажалимо,
За крстъ часный и за Отечество,
Нештедимо наше юначество;
Свакій свое да покає старе. —
Кадъ Новица рієчь довршио,
Браћа му се лепо поклонише,
И у бѣло лице излюбише,
Излюбише пакъ и опростише,
И юначку вѣру зададоше:
Да ће браћа сложно ударити,
На обкопе Омеръ потурице,
Свакій оде кодъ свое дружине

И дружини рiсчъ казиваше
Што имъ Сердаръ Ново наручiю.
Сви радосно Ёдва дачекаше,
Часъ ударить на шанаць чекаше;
Милый Боже насвемъ теби фала,
Кадъ се Двиѣ ударише войске,
Ёдна Србска а друго е Турска;
Предъ Србскомъ е Церовиъ Новица
А предъ Турскомъ Паша Омеръ Паша.
Драгiй боже на свемъ теби фала
Кадъ удари Сердаръ на Сердара
Србскiй Акремъ на турскогъ Ёкрема
Бiю Турцы бiю Црногорцы;
Турцы вичу мети муамета,
Срби вичу за вѣру Христову. —
Бiю турцы из топова клети
И кумбара да ихъ Богъ убиѣ.
Ёрцеговцы када то видише
На ма Драгогъ Бога споменуше
Па на турке юришь учинише,
Онъ, часъ побро Срби ускочише
И четири Шанца освоише.
Сви топови на ма умукоше;
Ёръ ихъ на ма Срби освоише.
Боже мили и Богородице,
Света Петко*) Божа мученице,
Када Срби у шанаць уѣоше
Стои клепа бриткiе Пожева
Стои писка ранъни юнака,
Ёдни вичу яо, моя майко! —

*) Бой е было лицемъ на Петковицу 14. окт.

Други каже небойми се Брайко!
Непомаже ни отаць ни майка.
Веће Бритка у десници хорда
Мало време вако постаяло
Юшъ се незна чий ће мегданъ быти,
Нит се знаде шта е и како е,
Ни ко гине, ни ко задобива,
Пала магла одъ Неба до земль,
Од' пушчаногъ праа и олова,
Тек' докъ кликну юнакъ одъ юнака
Воевода Бачевићъ Юване
Одъ Бояна кита одъ юнака
Те Дозивль Церовићъ Секулу
Побратиме Церовићъ Новицу
Погле друже како Омеръ струже
Башъ Од' пиве преко крна Лютогъ
Виче юнакъ Церовићъ Новица
Стан' Омеру вѣра те убила;
Срамота е бѣжати са мегдана
Стан' Юначе да се огледамо!
Чія пива и чія старина;
Чія ли е ово кнежевина,
Светогъ Савве, Наша очевина
Потурица главу оборіо
Па онъ бѣжи юнакъ безъ обзира
Да се фали великомъ везиру
Како му е мегданъ задобіо
Близо пиве кадъ е боякъ быо,
Са србима одъ ерцеговине. —
Нагну турчинъ бѣжати на све стране,
Знатный юнакъ Дед ага ченгићу
Из' забрѣа бѣжати стаде,

Викомъ виче Родоевићъ шћепо
Стой юначе на глаеу Ченгићу
Стапи боланъ дасе огледамо;
Срамота є твоєму юначству
Са мегдана главу одніети.
Ал' Дед-ага главу неокреће,
Веће бѣжи и онъ без' обзира
Да достигне Омера везира,
Ал' омеру лаке ноге бјау
Преко крша кад' се провукао
И Гацкога дочепао быо.
Ал' му Гацко малено быаше;
У нѣму се сместитъ немогаше
Веће оде ка граду Мостару.
Не онъ Града, већ' да град' нѣгъ чува
Како Омеръ у мостару дође,
Нама ситне књиге накитіо,
Приятелъ свое извѣстіо:
Како но є мегданъ задобіо,
И кодъ пиве образъ осветліо.
Такови му вазда ва вѣкъ быо;
Таква Срећа свуда га пратила.
Кад' Годанскогъ сирѣчну и закаменъ
И біелу Лъшевића кулу
Єрцеговцы славно задобише
Задобише пушке и топове,
Доста раане и доста Цебане
Доста добри задобише коня
И біели турски Чадорова.
Та страшное окомъ погледати
Од' Гаранскогъ па до Гацка самогъ
Єве є ово мртвимъ лешевима

И оружѣмъ покривено было
Равно полѣ до Гацкога самогъ
Ту исбыя Србина юнака
Кои главе не одсѣче турске
И ко свое не освети старе
Милый Боже на свему ти хвала
Што ты Србско прослави Оружѣ
Они Срба у Ерцеговиный
Светогъ Савве негда кнежевиный
Дасе сія међу Народима
Без' помоћи два сусѣдна брата
Два сусѣдна и єдинокрвна
Єдинокрвна а и єднѡвѣриа
И са свіємъ у свему могућа
Ал' Богъ знаде зашто тако стоє
С' прекритепимъ гледао рукама.
Веселте се остариле майке
Косноте родиле Юнаке
Те кодъ пиве образъ осветише
Да су Срби свету показаше
Радуите се Юначке сестрице
Штосте таку Браћу одијалеі
На чистоме крилу девоячкомъ.
Од' мен пѣсма - о одъ Бога здравлѣ
Здрави были Србскіи соколови
Здрави были свуда се славили
Са вредноћомъ и юнаштвомъ вашимъ
Богъ вамъ дао моћи и помоћи
Те вы вашегъ сакрушили врага
До б' Богъ дао да му ніє трага
Даму ніє ни трага ни гласа
Єрѣ є душманѣ са тиранствоѣ своимъ

Оборіо Цркве, монастире
Свете Наше старе задужбине,
Затворіо и утаманіо
Сву науку и све школе наше
Онъ просвети угасіо свећу
Богъ му сѣме и нѣгово племе
Вѣко вѣчно с' лица ове землѣ
Истребіо на вѣкъ уништио.

Бой на Ёкову

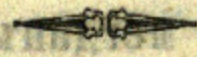
14. октомбра 1861. год. у нахиі Шума
у Ёрцеговину.

Тешко цвиле у шкрипѣни туци
У Ёкову селу маленоме
А у Шуми Требињской нахиі
Люто Цвиле до Бога се чуе
Ёр' а су ій Србљи обколѣли
Ёрцеговцы на гласу юнацы
Обколѣли маћи имъ не даду
Да од' глади скапати мораду
Ил' се Луки предати имаду
Люто ниште и Турке преклињу
Браћо турцы вѣре пророкове
Тако вама грѣхъ на душу быо
И вѣра вамъ Турска не помогла
Божіага лица не виђели

Нит' пророка светца муамеда
Кой са Исса пекамберомъ сѣди
Тутунъ пушеѣ татли кафе пїюѣ
Од' челяди Хаиръ неимали
Ако нам' се данасъ неодзвали
Пастіѣомоу Лукине руке
На каквеѣ онъ насъ врѣи муке
Богъ некъ знаде какове ѣе быти
Кое ѣмо морать претрпѣти
На срамоту светцу муамеду
И Фатими нѣговой сестрицы,
А найвише туркомъ изъ требиня
Што несмеду изъ града изаѣи
Кодъ Оружя рокта и Хатова
Миркогъ праха и тешкогъ олова
И за войну убойни Топова
Оружани на голо-трбане
Што десетый текъ да пушку има
И помало у тиквицы праа. —
Кад' гласъ доѣе у Требиню бѣломъ
Клети Турство кад' є разумѣло
Жуборить се по Требаню стаде
Да на мегданъ изаѣи к' о немаде
Онда жене по Требиню бѣлымъ
Исмеяватъ стадоше войнике
И юнаке седеѣ по кафанамъ
Загриули біеле рукаве
Ятагане што у зуба носе
Рикаюѣи такосе фаляху
Само дає рата и краине
Па да видишъ добріє юнака
Изъ требиня што бы ихъ имало

То се Турцы ондакаръ фалише
Кадъ од' рата спомена не беше
А сада се ни живи нечую
Кад' имъ Браћа вѣре пророково
Ушкриплѣни яко притѣснѣни
Од' онога горскага айдука
Восводу Вукаловићъ Луку
Ко имъ грози Богъ зна с' каквомъ мукомъ
Да изиђу на мегданъ юначкій
Та да свою ослободе браћу
А они се по требиню смрзли
Као двіе у сакули паре
На срамоту Турекога юнаштва
Изодавна у свіетъ познатомъ
Право но є пословица рекла
Све што расте и опадать мора,
Турска сила некада є была
Али сада єднако опада
Нити више да се у нѣ нада
Нить Падиша нити коій другій
Єр' а сада с' осветише люди
Да тирянство сносити нећеду
Када смієхъ и такво руганѣ
По требинѣ одъ жена біяше
Турцыма се ино немогаше
Но по своме старомъ обичаю
Па кафанамъ по вазда сѣћаше
Ко ће та ће та велимъ опеће
Смѣтъ изаћи на мегданъ юначкій
Са прекоромъ докъ се искупише
У алає сви туда стадоше
Низамъ чекать и амуницію

Єр' без' низамъ они иѣ несмію.
Тако прође неколико дана
Подиже се силовита войска
Од' требиня града бієлога
Право иде ка селу єкову,
Пред' войскомъ є паша Махмутъ паша
Од' требиня града бієлога
На єково Турцы ударише
Єрцеговцы ту ихъ дочекаше
Боя быя тада маленога
Маленога али жестокога
Махмудъ-паша юришъ учиніо
Докъ у шкрипу бивше избавіо
Сто войника своя изгубіо,
И бим башу одъ башн бозука
На юришъ га Срби дочекали
Танке пушке гласа учесташе
Докле турску войску забунише
И у передъ на задъ потискоше
Ћераше є до требиня бѣлогъ
Оде Паша у Граду требиню
Вукаловиѣ Дужи намастиру
Фал' се пашо шта си задобіо
На єкову кад' си излазіо
Кад' ѣишъ доћи а ти ми поручи
Да се спремимъ госта да дочекамъ

Низамъ рекъта и єкунію

Бой на Любову.

Гласъ допаде паше махмадъ—паше
Зло ти сѣдишь у Требиню бѣломъ
Зло ти сѣо и шербетъ попою,
И юшь горе ти Тутунъ пушію
Заръ нечуешь нечулите люди
Ћети Цвиле люти Арнаути
Кои су ти Вук ловићъ Лукомъ
У Любову клетомъ обколѣни
Неимаду хране ни цебане
Већъ у тврдой запели се Кули
На скоро имъ ино битъ неможе
Или ѣду на юришь удрити
Ил' морадѣ онѣ изгорѣти
Ер' имъ Луко маћи се недаде
Сада пашо ако Бога знадешъ
И за свога Светца Муамеда,
Ти поити Часса не почаси
Веће твою дужи силну войску
Те избави люте арнауте
Кои но су данасъ у невољи
Ушкриплѣни одъ войводе Луке
Кои но е на ноге устао
И на Цара пушку подигао
Шта ће ш' њима надъ му дођу к' руке
С' каковомъ ће уморити ий мукомъ
Кад' е паша гласа саслушао,
Он' е свою под' давио браду
Па е тихо са зубима грицка
Ка комадићъ жућаногъ шећера
Па у себи вако говораше

Ліпо ми по требиню б'яше,
Шетаюћи и тутунъ пушећи
Татли шербетъ и Кафу піюћи
Да неидемъ биће ми срамота
Жене ће ме люто исмијавать
А да идемъ то су клаицы люти
Продріети бог' зна мегул' како
До любову како допріети
Арнауте клете избавати
Єр' ме они Айдукъ у клаицима
Ћегодъ може люто ушкрипити
Мою клету сатарити войску
И мен' море живлѣ уватити.
Вако паша мисливъ занеосе
Докъ и пакъ му гласъ допаде люти
Айде Пашо не почаси часа
Шипстари*) ће позивлѣ Луко
На предаю да му они дођу
На срамоту паше одъ требиня
И нѣгове силовите войске
Кадас' паши ино немогаше
Онъ дозивлѣ три бимбаше свое
Два бимбаше одъ войске Низам
А єднога од' башибозука,
Да се на ма сва оправи Войска
И готова за Бой да полази
На любову селу проклетоме
Єдаб' како нама зар' Богъ дао
Да би оне люте арнауте
Избавили одъ тешкога шкрипа

*) Арнаути.

Коє но є Лука ушкрипію.
Оправи се силовита войска
Одъ Требиня града бієлога
Оде право преко требишнице
Ка Любову селу паклепومه
Кадъ су турцы на домеку были
На Любово кадъ су ударили
Арнауте из' затворъ пустили
Али Луко на Турке нападе
Са три стране живи оганъ даде
Докъ се Турска не узруя войска
И у передъ повлачат' се стаде
Ал' се Луко за њомъ патуріо
Мамудъ пашу скоро до Требиня
Побро драгій еднако гоніо
Овди бія боя маленога
Маленога али Жестокога
Ћено турцы тада изгубише
Коє мртвихъ а коє ранѣнихъ
Сто и выше своіегъ другова
Узгредъ Луко кадъ є ударіо
Четиръ турска села попаліо
Ћему Браћа по крвѣ и народностѣ
И дружину пристат нектедоше
У заснай да се шѣиме брани
Од' турчина правоꝝ османліе
Кои равно сва три брата гони
Сва три Брати ода свію вѣра
Єдноꝝ Римске, а другоꝝ источне
И трећега вѣре пророкове
Штоно давна Христа оставили
Муамеда Светца загрлили

А да бы се сада пробудили
И тирянски ярем саломили
У коме су сва три у ярмѣна
Кадъ нектеше ово искусише
У нѣмачку землю побѣгоше
Луко оде дужи Монастиру,
Да се онђе драгомъ Богу моли
Да му Господъ снагу и моћ даде
Да турчина поразити може
Драги нѣму ти помози Боже.

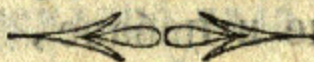
**Туга и света за
село Петровиће у Банлима.**

Ой билећу на свѣт те не было
Што до тебе турцы халакаю
Дервишъ-пашо пушка те убила
Што увреба ти прилику згодну
Кад' Јована близо небышме
Те изађе горе у баняне,
И запали село Петровиће
И по нѣму пзубія старце
Слѣпе старце и кркаве баке
Што по моћи ніе су имале
Да побегну ломной гори-црной
Гласъ Допаде Вачевићъ Јовану,
Воеводи банянски Юнака
Да му турцы село похарали

Похарали па га запалили,
Опленили што годъ задесили,
Кад' е витезъ гласа саслушао,
Удари се рукомъ по колѣну,
Како се е лако ударю,
Нукосе му одъ сав чакшире,
И на прсте бурме позлаћене,
Авай мени до бога еднога,
Ће ме клети преварише турцы,
Преварише и злоучинише,
Петровиће село поплѣнише,
Поплѣнише ватромъ сапалише,
Сиротињскій плієнъ одгонише,
Кликну Юнакъ танко гласовито,
Авай Браћо пивляни юнацы,
И изборни на гласу Дробняцы,
Драга Браћо витески Ускоцы,
Соколови Банянски юнацы,
Брже к' мени ако Бога знате,
Да бы како пашу намамили,
И у кланцу каквомъ затворили,
Те се ш' њиме онђе наплатили,
Вратили му жао за срамоту,
Са све стране Браћа притрчаше,
И Јовану у друштво присташе,
Дервиш-паша итаръ и покретанъ,
Како чуо за скупъ Христіянскій,
Да му иду и да га пооде,
Плећи даде бієгати стаде,
Са свомъ войскомъ одъ осамъ иляда,
И толиким' убойнимъ топовма,
Викомъ виче Бачевићъ Јоване,

Стани море пашо дервиш пашо
Стани море дасе огледамо
Срамота є бѣжати са мегдана
Лако ти є было плівнати
Петровића па га запалити
Слѣпе стерце и Кркаве Бабе
Без' обране сећи на срамоту
На срамоту Турскоме юнашству
Кад' си болањ амо полазио
Што ти ниси за ме поручіо
Дати пашо у пречекъ изађемъ
Дате примимъ као милогъ госта
И либимъ даромъ дариват' те,
Као свога старогъ пріятеља
Єра сам' те давно зажеліо
Ал' се турчинъ ни обазретъ некто
Веће нагло из' богазе миче
Да му кита Банянскій юнака
Гди у кланцу пута не пресѣче
Па Дервиша у замку немете
Тако итро из' кланаца оде
И у билећъ на станишту дође
Па онъ свою ту разреди войску
Чувати се одъ Айдука горекій
Изъ преваре дага не нападну
И не отму топа и цебану
И осталу воєну оправу.
Када Јованъ Турке недесіо
И у кланцу с' њима с' да наплати
Отале се с' друштвомъ повратіо
У липомъ селу околпшћу
Ударіо на башибозуке

Ударіо пакъ ихъ в разбіо
И сву марву од' ни тадъ отео
Християнлукъ што в датъ морао
Турска войска да іой месо ждере
Две стотине крава и волова
И хиляду біели оваца
Кад' в Іованъ турке разгоніо
И толику марву задобіо
Петровиће село покајо
Ал' Іовану пакъ оста жао
Што с' Дервишомъ ниђе несастао
У планини и теснацу згодномъ
Да се онђе и шњиме наплати
Да му жао за срамоту врати

Бой на теснацу кодъ Дуге

ококо конца месеца Септембра 1861 г.

Боже милый на свему ти фала
Іошъ да видишъ чуда нечувеногъ,
Кад' се спреми снажанъ на некогъ
И оружанъ на голотрбаста
У кога по ни пояса нема,
А камо ли за поясъ оружя,
Силну войску Омеръ паша спрема,
Силну войску Цареве низаме;
Са цебаномъ и са топовима

А по брою одъ осамъ иляда, дядя оіредъ
И предъ овомъ до два паше своєи
Али-Пашу и шъимъ Османъ пашу
И овако њима говораше
„Чуєте ли мои Соколови
„Царъ честитый насъ є оправіо
„Да ми ову узбунѣну раю
„Сатаримо и сву покоримо,
„Што се нама покорити неће
„Свакомъ ономъ одсѣците главу
„Некъ не мисли онъ за другу праву
„Него турскомъ до сада му дану
Тако мои велимъ соколови и едно є
Крен'те войску и пођ'те Никшићу
Те томъ граду однесите ране
Однесите раане и цебане,
Да не трпи у томъ оскудицу
Яя паши я самъ написао
И Юнаку Дед-аги ченгићу
Из' Никшића к' вама да изађу
Неби л' како сатрли Айдуке виноя око
Што но нашегъ не слушаю Цара,
Подиге се Силовита Войска
И пред' овомъ оне паше турскє
Кое но є Омеръ оправіо,
Од' крстаца града біелоган
Право иду ка селу Шипачну
И Шипачну село запалише
Слеве старце и болесне бабе
И са овимъ неке дѣчице
Што побећи од тленъ немогали
Клети турцы онде изсѣкоше ;

Када пламень модри лизатъ стаде
Димъ се віє модаръ племень біє
До ведрогъ се неба узвисіо,
Пиште старе под' коњима майке
Кое турцы коњ'ма ирегазили
Пакъ заклиню свою драгу дѣцу
Убіеномъ млеку материномъ
Єда бы ихъ како осветили
И вратили жао за срамоту
Тако дѣцо богъ вамъ помогао
Не останте данасъ под срамотомъ,
Већъ пред' свѣтомъ образъ осветлайте
Да сте Србскіи на гласу синови.
Кад' Христьянски видише синови
Да шипачну огањ обузао
Црна тама до земљице пала,
Модаръ пламень до облаке Лиже
Виче юнакъ таико гласовито
По имену Бачевићъ Јоване,
Брже к' мени моя Браћо драга
Од' Ускога, Пиве и Дробняке
Да на Дугой дочекамо турке
Да имъ за даръ вратимо уздарѣ,
Ово Браћа єдва дочекаше
И к' Јовану Брату потрчаше
Викомъ вичу пивляни юнацы
Станъ турчине вѣра те убила
Што нієси аберь учишіо
На Шепачну кад'си ударіо
Па Юначки дасе огледамо
Не ко курва штос' се протукао
И шепачну село запаліо,

Викомъ вичу Ускоцы юнацы
 Станъ турчине да се огледамо
 Та да имашъ перъ соколово
 Перъ месо изнѣтти неће
 Нитъ на теснацъ кодъ Дуге продрети
 С' треће стране Јованъ повикао
 Брже Браћо на гласу Дробняцы
 Засѣдните теснацъ према Дугой
 Мы ће мо вамъ доћерати турке
 Мы ћерати а вы дочекуйте
 Дочекуйте а непропуштайте
 Да ни гласникъ Омеру неоде
 А камоли роба да одведе,
 Кадъ се Браћа вако довикаше
 Са четири око турке стране.
 Када ово войсковоће турке
 Угледаше мило имъ небеше,
 У запари ће се садъ нашоше
 На кою ће окренуть се страну
 Ретераду натрагъ устроише
 Бѣглимъ маршомъ путовать стадоше
 На теснецу кадъ се углавише
 Са сви страна Срби навалише
 Люто туку Пивляни юнацы
 Што б' пивляни турке пропустили
 Дочекую на гласу Дробняцы
 Што б' Дробняцы турке пропустили
 Дочекую баняни юнацы
 Ту погибе папа Османъ—паша
 И са нѣиме многи официри
 Јошъ погибе стотину турака
 Єдногъ топа Срби задобише

И двадесетъ велики Сандука хѣловъ
Са цебаномъ сиѣани Фишека, оиѣ по
Едапъ Сандукъ станѣвите капсежѣи
И юшъ неке воене опреме, уѣ шюжѣ
И стотину оседлани коня, ве от
И юшъ к' томе ратнѣ потреба, вѣ
Банянису под' своимъ войводомъ
Чакъ до крстца турке оћерали,
Али-пашу докъ у градъ сместили
А Дробняцы и шѣима Ускоцы
Яя пашу и ш ѣимъ чепгиѣ агу
До Никшиѣа оћерали града
И шесдесетъ по изборъ турака
Из' Никшиѣа града погубили
Осташе имъ майке кукавице
Осташе имъ Любе удовице
Османъ паша оста спаваюѣи
На теснацу ногомъ копаюѣи
Оде Јованъ горомъ пѣваюѣи
Са Илиомъ Ускочкимъ войводомъ
Са осталомъ Браћомъ и дружиномъ,
Да се прича и приповѣда
Докле тече сунца и месеца

Бой на Хубову код Требини

13. октомбра 1861. год.

Гласъ допаде у Требинию граду,
ѣено иде Вукаловиѣ Луковозѣи
Воевода одъ Ерцеговине

Са своієхъ млађани юнака
Кои смію на юришъ удрити
И исжале животъ изгубити
Такови су кодъ Луке юнацы
Што за оштро да увате гвожђе
И на страшиномъ да одстоє мѣстуютъ
Стра и ужась по целомъ Требаню
Оживѣо да с' трѣвтъ неможе
Пиште буле и дѣчица шњима
Турадїя на погам' помрла
Од' Юнака Вукаловићъ Луке
И нѣгове силовите войске
Єрцеговца Лютогъ убоице
Боже милый чуда голієма
Кад' гласъ приспѣ у требиню
Да є Лука у Хубово дош'о
И неколикъ кућа попаліо
Вторично се ужась умиожіо
По требиню граду и вароши
Вукаловићъ кадъ књигу послао
У требиню граду бієлومه,
Ехлияма свію онѣ вѣри
Своіой браћи по крвь и пародность
И єзику рођеной матери
Ал' су само вѣре пророкове
И свештенством тускимъ обмасути,
Пак' су ядни тако запешени
За Ислямомъ фанатизирани
Да с' небоє нити да се страше
Од' долазка Воеводе Луке
Нить нѣгове знамените войске
Да имъ ништа њино фалеть неће

У целости све не сачувати
 Сачуват им' вѣру и поштенѣ
 Юшѣ имѣ Луко вако говораше
 Вы сте Браћо велимѣ мени мили
 Ма вы коѣ кажемѣ вѣре были.
 Вѣрићемо честь и почитанѣ
 А мы Браћа кано што и єсмо
 Вы то знате што да я вамѣ кажемѣ
 Да имаде у той кнежевини
 Славногѣ Светогѣ Савве имовини
 много Срба вѣре различите,
 Има Срба Римскога закона
 Вы сте Браћо турскога закона
 А мы Браћо вѣре православне
 Єто тако да вамѣ и то кажемѣ,
 Єдна майка три сина имала
 Єдан' іой се синакѣ пошокчіо
 Другій іой каже потурчіо
 А трећій се у вѣри крстіо
 Сваки свою вѣру поштаваше
 И Братѣ му є нѣговѣ чествоваше,
 Браћа ова разне вѣре были
 Єдан' другомѣ они мили били
 А и ви сте мени Браћо мила
 Єр' є майка єдна насѣ Родила
 Сви заєдно да се удружимо
 И овога Робства избавимо
 Єрѣ сви равно таковогѣ сносимо.
 Садѣ вы мени тогѣ предайте града
 Акоћете да нико нестрада
 Єр' када ми тако градѣ предате
 Вѣру даємѣ нећете страдати

Сачуватъ ванъ вѣру и поштеиѣ
 И сво добро ко а но имате
 Што странаца и праве туркуме
 Драга Браћо међу васъ имаде
 Ил' некъ иду ил' некъ се предаду
 И њи неће заболѣти глава
 Нека иду своимъ домовима
 Да ихъ виде њине старе майке
 Миле сее вѣрне заручице
 И родбина цела околина
 Што но свойту к'о люди имаду
 Да су живи да за њи сазпаду.
 Кад' поруку Вукаловићъ Лука
 У Требинию Срби разумѣше
 Драги брата турскога закона
 Едни кажу заистасу наши
 Праи' ђедови прави Срби были
 Да се и ми с' Лукомъ сѣдинимо
 И требинѣ мы да му предамо
 И проклетогъ нашу истерамо
 Нека иде куда му е драго
 Више овда онъ бити неморе
 Други кажу занешени Срби
 Драги Боже турскога закона
 Да воледу сви ту ивгинути
 Негъ Требинѣ Луки уступити
 Кад' е жубаръ Градски паша чуо
 Шта е Луко овимъ поручіо
 Онъ е на ма войску подигао
 Од' низама и башибозука
 На хубово село ударіо
 Луко га е добро дочекао

Ту бише боя маленога
Маленога али жестокога
Без' престапка за єднога сата
Луко се е се натрагъ повукао
И два своя друга изгубіо
А турска е войска изгубила
Своя велимъ Четири другара
Два Србина четири турчина
Ову битку онѣе заключише,
Код' Хубова када боякъ быше;
Остали се здраво повратише
Вукаловићъ у горе зелене
Турски паша у Граду Требињу.

**Плачь и Туга за Манастиръ
Шиву когь Турцы**

4. Октября 1861. год. заузеше.

Што процвили на вр'у планине
Да л' є вила да л' є люта змїя,
Да є Вила навнше би била
Да є змїя под' каменъ би била,
Нить є вила, нить є люта змїя,
Вел' є быо проигуменъ старый
Из' дрїввогь Шиве монастира;
Ако цвили єст' му за неволю
Монастиръ му турци Заузеше
И светию Цркве осквернише,
Са исямомъ да га Богъ убїє.
Одъ Братства му млоге погубише,
Што но турцы онде уватише
Ухватише пакъ ихъ погубише,
Но пре свега на муке удрише
На мукеимъ душу извидише;
Остао є ко' птиць награни,
И безъ Братства и без' мапастира,
Да се тужанъ посвіету скика,
Без' Халїна и без' опанака. —
Кад' є быо на вису планине
Драгїй Брате из'надъ монастира,
Паде стараць к' земљи накам'на,
Па извади свето Єванђелъ
Те се драгомъ за лолю Богу
Суза рони а Богу се моли

Да Србину буде у помоћи,
 Када кале доврши молитву,
 Грозне сузе непрестано рони,
 Суза рони овако говори:
 Јо мени до Бога милога,
 Ђе насъ клети преварише турцы,
 Преварише пакъ насъ прегазише,
 Гдисте данасъ Србски витезови,
 Да л' чувате да ли нехаєте?
 Браћо драга у две кнежевине,
 У Србији и у Црној-гори,
 Што но сте ви за свагда готови,
 Гдино вама ваша Браћа пвиле,
 Под' Тиранствомъ безбожногъ турчина;
 Христјанства обштегъ душманина;
 Зашто Браћо ако Бога знате,
 У помоћи нама недођете,
 И помоћи руку непружите,
 Да се и ми Едногъ избавимо,
 И тиранства турскогъ опростимо,
 Што стоите прекрштене руке?
 Насъ гледате у претешке муке,
 Ко зле маће (маѿија) њохову пасторчадъ.
 Имате ли Божје гатрѣха,
 Коино ће доцнѣ на васъ пасти,
 На васъ пасти и на чедаваша,
 Богу ћете за насъ цевацити,
 И за нашу проливену крвцу.
 Јоште шћаше калуђер' говорити,
 Ал' му сузе гласа умукоше,
 Да рјечи прословитъ неможе,
 Кад' калуђер' вако умукао

Суза ронећъ ван' себе дошао,
Прихвати га Бачевићъ Јованевићъ
Пак' онъ тѣши старогъ игумана.
Небойми се отче игумане
Ако Бог' да и срећа юначка,
Те намъ наша драга Браћа дођу
У помоћи скрая црне-горе
Из' Лукове Церовићъ Новица
Ми ће мо се отче огледати
Са Омеромъ на пољу кривомъ,
Врати мо му жао за срамоту
Кад' е Дујо ове рѣчи чуо:
Кад' е чуо онъ се поврати
Баћевића преклињати стаде
Да біелу нама књигу пише
На колѣно Церовићъ Новица
А на гласу чувеномъ Сердару,
Да онъ нама у помоћи дође,
Са осталомъ намъ Браћомъ юначкомъ
Ако ли пакъ намъ доћи нектедне
Од' руке имъ ништа перодило
Нитъ у Брду винова лозица
Нитъ у пољу біела шеница
У стану имъ стадо не блеяло
У двору имъ чедо не плакало,
Божіега лица не видели
Неимали одъ срца радости
Већъ све бѣду туге и жалости
Кад' Бачевићъ старца саслушао
Біелу е књигу написао
Непише е чимъ се књиге пишу
Већъ е пише крвљомъ одъ юнака

Побратиму своје оправіо
Драги брате Церовићъ Новици
У књизи му редомъ казиваше
Како га Дуіо заклинаше
Ко недође у бой на Омера
Те да врати жао за срамоту
Кадъ Новица књигу проучіо
Сакупіо свою Браћу драгу
Теимъ Ново вако казиваше
Како но су турци ударили
И монастиръ пиву заузели
И светиню Цркве осквернили
Са ислямомъ да га Богъ убіє
Калуђере наше погубили,
Самъ остао проигуменъ старый
Кои Браћо на насъ клетву баца
Такву клетву казати не умѣмъ
Клетву на насъ и на дѣцу нашу
Вѣковѣчно онъ проклетство баца
У помоћи да имъ отидемо
Јоште Ново Браћи казиваше
И овако њима говораше:
Чуєте л' ме моя Браћо драга
Хоћете л' ме данасъ послушати
Да идемо Браћи у помоћи
Еда бы имъ заръ како помогли,
Од' турчина Пиву да отmemo
И светиню крвљомъ оперемо
Кою но су турци осквернили
Да проклетство са себе скинемо
Што Духовникъ на насъ Браћо баца
Ако нашой Браћи неодемо.

Яху поћи ма да нећу доћи
Волимъ славно Браћо у мріетивъ
Негъ проклетство на се оставити
Већ' я хоћу Пиву одъздити
Съ Омеромъ се тамо огледати
Да му вратимъ жао за срамоту
Да се курва по станболу фалима
Како є пиву за добіо
И без' боя и без' мртве главе
Ой Омере єдна потурицо
Вол'о би се с' тобомъ огледати
Негъ Царево благо задобити
Юшъ Новица рієчь Браћи рече
Ко є Србинъ и Србскогъ имена
И юначкогъ рода и племена
Кога но є Србкня родила
И сестрица Брата одніяла
На чистоме крилу девоячкомъ
Некъ припаше свієтло оружъ
Па некъ за миомъ у Пиву поити
Кадъ Новица рієчь давршию
Оде юнакъ своє бѣломъ двору
Побратиме на танау кулу
Те облачи Господско одѣло
Ка што Србски ношаху Срдарію
Нас'е меће танау кошулю
Драгій Брате одъ бієле свидени
По кушуљи две златне дечермени
А на плећа бієлу доламу
На ногама копче и чакшире
Опаса се свіденимъ поясомъ
За поясъ му двіє пушке малечіи

Све у чистомъ заливене злато
 О рамену дуга павталиа
 Танка пушка ситнога пefора
 Коюно му поклони Владика
 За юнаштво дадему Сердарство
 Кад' Ченгића Новица разбио.*)
 На глави му калпакъ и челенка
 За калпакомъ оковано перъ
 О бедрима сабля окована.
 Кадъ се Ново вако опремио
 И кадъ сиђе подъ бiгле дворе
 Логоръ войске у поло бiяше
 На Новицу коя изгледаше.
 Подиже се Церовићъ Новица
 Побратиме из' своe лукове
 Оде право Шиви каменитой
 Кадъ Новица близо пиве бiяше,
 Ново свою войску пребројо
 На окупу петъ иляда бiяше
 Бочевићъ га Войвода среташе,
 Руке шире у Лице се лобе
 За юначко питаю се здравлѣ.
 Кадъ се Браћа онде састадоше
 Састадоше па се одморише
 И међу се вѣћу учинише
 И омеру књигу начинише
 Не пишу e чимъ се књиге пишу
 Већъ e пишу крвљомъ одъ юнака
 Кадъ крваву књигу накитише
 И омеру клетомъ оправнише

(* 1848. год. овоe било.

У кнѣзи му вако говорише
Чуешъ море Омеръ потурицо
Ид' одале из' Пиву камену
И из' целу ову кнежевину
Светоѡ нашеѡ Савве имовину
Тако звану сад' Ёрцеговину
Сад' и вазда нашу дѣдовину
Да юначку нелѣмо крвцу
И ти море ядна потурицо
Да Цареве не арчишъ Низаме,
Ёр' те туде гледать неморемо
Нитъ турчина више да тримо,
Када Браћа кнѣгу оправише
На ма свою подигоше войску
Те се ближе Пиви примакоше,
Уто доба још' имъ помоћъ д' ѡе
Од' Ускока войвода Илія,
И са овимъ по изборъ юнацы:
Штѡ но могу на јуришъ удрити
И за оштро гвожђе прифатити
Јошъ на страшиномъ мѣсту постояти
За крстъ часный и за отечесво
Крвъ пролити и не зажалити,
Свакій свое да покаж' старе
Ёдва чека дае' с' турцима ударе

Прокламація Омеръ-Пашина

Народу Србскомъ у Ёрцеговини послата
и одговоръ Народа на прокламацію
нѣгову.

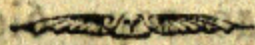
Боже милый чуда големога
Къиже пише Паша омеръ-паша
Изъ мостара града бѣлога,
И за сада мѣста столицнога,
Пакъ е шалъ народу Србскоме
Побратиме у Ёрцеговини.
А имено зубачкомъ народу
Ко устаде мрѣтъ за слободу.
Другу пише пивлянима шалъ
Трећу къигу посла Шумлянима
А четврту долъ у попову
Къигу пету банянскоме свету
Крушевици а и драчевици
Шесту къигу омеръ оправіо
Суторпни седму оправіо.
У къизи е вако говоріо:
Чуєте л' ме сви Србски кнезови
И попови Србски учитељи.
Прођите се ала четованя
Окапте се тѣ ваши вођа
Кои по су посве неваляни
И рђави у земљи айдуцы.
Предайте се вы Цару вашему
Коино ће вамъ милости дати
У напредакъ да вы уживате.

Тако рече Будите Царевѣ
Ко по што су вамъ и стари были,
И падишу свога пазили,
Као ђеца свога бабајка,
Па бјаше доброгъ бериђета.
А како л' се одъ нѣгъ одметнусте
Еф' немате выше бериђета.
Када ситне допадоше књиге,
Пивлянима и Поповлянима
Зубчанима и драчевчанима
Шумлянима и Крушевчанима
Банянима и бобавлянима
Када ови књиге проучише
И кадъ чуше шта имъ Омеръ пише,
И како ихъ зове на предаю,
Па да ће имъ онъ слободе дати
Кое ће ду они уживати.
Србскій народъ васъ дође ускупу
Сложно зове Вукаловиђь Луку
Воєводу од' Срцеговине,
Те е с' Луколъ вѣху учинио
И Омеру књигу подписао,
И Омера вако поздравио
Ой Омере една потурицо
Ояђена стара варалицо,
Доста си насъ боланъ обмануо
Јошъ раніе кад' ти вѣровасмо
А садъ выше тебъ невѣрусмо
Нити има вѣрашу Омера
Нитъ у твога боланъ Падишаха
Што имасмо светнамъ одузесте
Наше токе на ваши прсию

Саблѣ наше о вашимъ бедрима
Конѣ наше турадія яше,
Турска пушка србина погаѣати
Србске землѣ то турски тимари
Србинѣ гаи а турчинѣ одводиле
И што велишъ една потурицо
Потурицо вѣра те убыла
Да непамо више бериѣета
Кан'о штосмо од пріе имали
Ито зато штосмо одметници
Твомъ падиши ѣая невѣрници
И іошъ кажешъ да смо бунтовнице
А невидишъ свіѣтъ негледае
Какове ми трпимо зулуме
Одъ турака свіѣту познати
Силеція на свѣту найгорн:
Вы намъ боланъ радити не дате
Нитъ уполю біслу шенци
Нитъ у брду винову лозицу
Што имасмо све намъ одузесте
Од'куд'ѣмо иматъ бериѣета
Кад' га турске односе аждае
Србинѣ дотле нема бериѣета
Догодъ турци плене и односе
Бериѣете Србскоме народу
Ком' за вазда узесте слободу
Па немате Вѣре ни поштени
Та колико пута издавасте
Кое какве дажливѣ фермане
Да ѣе србинѣ раванъ битъ Турчину
И на суду и другоме мѣсту
Па од' тога досадъ ни корова

Већъ жегосте каконо втедосте
Да већъ више споситъ неможемо
Нитъ трпити вашегъ насиля
Болъ намъ свиѣмъ изгнути
Негъ овако ко досадъ живити
Уздамо се у бога вишиѣга
И европу праведногъ судію.
Нити другогъ мы имамо лека
Васъ Христьянлукъ ево тебе чека
Са свиѣтлимъ у руцы оружѣмъ
Неће више одъ турске милости
Нити златна обеѣана брда.
Већъ да златву онъ стече слободу
На марсавомъ полю крвавоме
Ил' умрети или воскреснути.
Ой! Омере пушка те убила
Коће теби боланъ вѣровати
И твоіой се повѣритъ обмани
Кад' ти вамо на предаю зовешъ
Дервишъ-пашу из потае шалѣмъ
Те онъ мирне и іошъ неуставше
Бобавляне ка айдукъ напао
Попалио куће и куѣништа
Опленио марву и иманѣ
Опленио што годъ заваію
Што по сте имъ зафалитъ имали
На мирноѣи што устали пису
Нити дигли на Цара оружѣ.
А вы боланъ по своемъ обичаю
Ка айдуцы на ны нападоште
Нападоште пак' ихъ попалиште
Кад' устану яднн на одбрану

А вы тада бѣде износите
На лажливе кнѣге пакитите
И европске царѣ извѣстите
Да ѣ рая на Цара устала
Србія ѣ оли црна-гора
Противъ Цара кажемъ побунила.
А овамо сами ѣ буните
Са насилѣмъ и зулумомъ вашимъ
На оружѣ исту подижете.
За Тиранства штостѣ починили
Некъ Европа вамъ судія буде
У кою се найвише уздамо.
Некъ и вама већъ едномъ пресуди
Та ни она васъ трпетъ неможе
Акомо ли ядна сиротия
Што іой крви посве пошмркасте
Као оно Индиски вампири
Кадъ човека успавана пађу.
Сиротия духомъ ѣ пранула
И светлогъ се латила оружя,
Ил' се од' васъ едномъ избавити
Ил' сви листомъ тудѣ изгинути.
Да се прича и приповіѣда
Докле тече сунца и Србина.

**Бой кодъ закамена праць
крстна**

9. октомбра 1861. год.

Подиже се паша омеръ-паша
 Са свомъ силомъ турске царевне
 Из' Гацкога до у смрѣчну дође
 Кадъ е омеръ у смрѣчну дашао
 Едну ноћу ондѣ преноћю
 Одъ омера санъ се удаю
 Да онъ юнакъ заспати неможе,
 Тутунъ пушењъ у чадоръ сѣдећи,
 Са калемомъ есапъ учиню.
 Из' Гацкога што се покренуо
 Зашто е много погрѣшио
 Еръ су кланци око пиве лоти
 Лако може у шкрипу допасти,
 А и млогу войску сатарити
 Юшъ мож и онъ самъ главомъ платити
 Есапъ правењъ татли кафу пиюњъ
 Напоследку есапъ заключю
 Да се од' тле онъ у Гацко врати
 Да ка курякъ са кожомъ неплати.
 Борећи се омеръ са мислима
 Подъ чадоромъ до зоре біеле
 Кад' зорица появила лице
 Зове омеръ себи поглаваре
 Одъ низама и баши-бозука
 Да се цела садъ опреми войска
 Одъ Смрѣчна поћи закамену

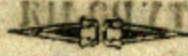
А отале Окренуть у Гацко.
Када свану и сунце ограну
Омерова оправи се войска
Сва у реду пође к' закамену
Текъ што войска к' закамену пође
Недалеко одъ смрѣчне одмаче
Ударише храбри Ђрцеговци
Подъ Иліомъ Ускочкогъ войводе
И осталимъ онде главарима
Омерову потукоше войску
И омеру пута пресѣкоше
Да неиде у Гацку біѣломъ
Омеръ нешѣ боя да понови
Повуче се Пиву монастиру
Тамъ са войскомъ да се улогори
Кои но є пріє заузео
Драгій брате пре четири дана
Кадъ омера у Пиву саглаше
Сви путови на ма пресѣкоше
Да омеру нико доћъ неможе
Из' мостара и Гацка біѣлогъ
Нитъ са раномъ нити са шебаномъ
Ха! омере диси упануо
Єда Бог' да и неизашао
Но у Пиву на Вѣки остао

Први Бой кодъ Равне.

Подиже се паша Дервишъ-паша
 Из' пространогъ мѣста метовіе
 Са свомъ силомъ одъ десетъ иляда
 Да отиде до у горанскоме
 И однесе рану и цебану
 Махмудъ-паша тамо обсъднутомъ
 После боя кодъ пиве крвавогъ
 Или да га оданде избави
 Ил' му даде рану и цебану
 Гласъ допаде србскимъ юпацима
 Одъ Баняна Бачевићъ Јовану
 Одъ Ускока Драгу и Или
 И осталимъ Главарима Србскимъ,
 Брже амо србски витезово
 Поитите непочасте часа
 Дервишъ Пашу да би сте сусрѣли
 На удесномъ каквомъ за васъ мѣсту
 Да б' Богъ дао да би га разбили
 И у бѣгство пѣга обратили.
 Када Браћа гласа разумѣше
 Сви на поге на ма подскочише
 Припасаше свѣтло оружѣ
 Покупише Браћу и дружину
 На што брже Равной поитише
 Текъ юпаци а падомакъ Равне
 И зорица показала лица
 Данъ освану и сунце ограну.
 Ударише свирке и бубиѣви
 Подижесе паша дервишъ-паша

Башъ од' бѣле ченгиѣеве куле
Слаинъ-аге на гласу ченгиѣа
Када ово срби угледаше
На три струке войску поделише
Оде драга на турке ударить
Башъ из' дола а посрѣди бока,
Оде Ико те са друге стране
Са Ёзерца ударить на турке
Са Ёзерца побочне планине
А Бачевићъ у прси юначке .
Кадъ се Браѣа вако разредише
У бѣло се лице из'любише
Излюбише пасе опростише
Свакій оде на свою бусію
Текъ што мѣста своя заузеше
Ал' сто ти пусте турадіе
Тако много као листъ нагори
Плану живый оганъ са три стране
Танке пушке гласа учесташе
Несрећни се турцы узруяше
Узруяше пасе побркаше
Давранъ вурунъ залудъ паше вичу
Када србли са огнѣмъ примичу
Побрка се ядна турадія
Кояно е за айлуль пошла
Баши бозукъ кояно се зове
Плећи даде бієжати стаде
Када виђе Бачевићъ Јоване
Да му турчинъ окренуо леѣа
Кликну юнакъ из' грла бієла
Чувай побро Драго и Илія
Оде турчинъ брате без' обзира

На Равни е обкопъ оставио
У Лишику Дервишъ отишао
И Лишикъ е по томъ оставио
И у Гацкомъ с' Войскомъ отишао
Овде быя боя маленога
Маленога али жестокога
Сто-педесетъ мртви е турака
И четири стотина рапѣнихъ
Срба онде мртви и рапѣнии
Две стотине и педесетъ друга
Кое мртви а кое рапѣни
Нема битке без' мртвиѣ глава
Нити сватбе без' лепе дѣвойке
Тое тако одъ кадъ е свиѣта
И битиѣе докле е овога
Ми велимо дасе веселимо
Здрава била браћа и дружина
Кояно су надбила Турчина
Дервишъ пашу те са многомъ силомъ
Кои оде данасъ без' обзира
Да се фали кодъ свога везира.
Како по е рану однѣо
И махмуду у Горанскомъ дао

Други Бой кодъ Равне

7. Декаembra 1861. Год.

Зафали се дед-ага-чепићу
У ордиѣ паше омеръ-паше
Да ће проветъ рану и чебану

Изъ Гацкога града бѣлого
До у пиву бѣловъ монастыру,
И тамо га паша теслимити.
Кадъ ѣ ово омер паша чуо
То ѣ едва юнакъ дочекао,
Па сиреміо рану и цебану
И са овомъ неко число войске
Па дозвѣлъ дед-агу-ченгића
Тему дав рану и цебану
И са овомъ управлѣну войску
Коя но ѣе ову спроводити.
Када дође дед-ага-ченгићу
Омеръ паша учини темена
И овако нѣму проговара:
Омеръ-пашо еѣъ роба на служби
Што си пашо за ме поручіо
Ал' му вели паша омеръ паша
Я самъ чуо казуюми люди
Да си добаръ юнакъ на краишу
Ево Теби войске и цебане
Доста ране и друге оправе
Да однесешъ пиви монастыру
Ер' а паша тамо нема ране
Нема ране а нема цебане
Могу нѣга напасти айдуцы
Па безъ ове лако савладати
Пиву себи могу повратити. —
Но ты поѣи мой соколе сивый
Што но брже у Пиву да одешъ
И однесешъ рану и цебану
И к' мени се одтудъ здраво вратишъ
Честита ѣу тебе учинити

Дед-ага-му учини темена
Омеру се лісно поклони
Па отиде білимъ чадору
Те світло припаса оружъ,
И пояше коня халовића
Оде право у свою ордію
Коя но є спремна и готова
Текъ да пође на нѣгъ изгледала
Како дође дед-ага-ченгићу
Своіой войсцы пои заповѣди
Подиже се дед-ага-ченгићу
Преко поля одъ Гацка біслогъ
Право иде Пиви Монастиру.
Кад' є ченгићъ Равни доодіо
До у Равну мѣста удеснога
Кликну вила са вр' лебрчника
И шишмана високе планине
Те дозивлѣ србскога сердара
Драгогъ брата Церовићъ Новицу
Јоште сея брату говораше
О мой брате Церовићъ Новица
Айде брате непочаси часа
И поити што годъ брже Равной
Па дочекай дед-агу ченгића
Кои носи рану и цебану
Са Зафаломъ даће проієти
На срамоту србскіє юнака.
Кадъ Новица гласа саслушао
Поитіо што брже могао
И на Равни транспортъ дочекао
И дед-аги нута пресѣкао
Пресѣкао па га дочекао

Дочекао дед-агу разбіо
Три му топа убойна отео
Отео му рану и цебану
Млого турак Ново погубіо
Сто-педесеть глава одсѣкао
И до триста раніо турака
Докъ Новица мегданъ одржао
Доста свои друга изгубіо
И ранѣны са сабомъ одвео
Оде ченгићъ Гацку біеломе
Да се фали омеру везиру
Како му є рану пронієо
И у Пиви наши теслиміо
Оде Ново путемъ пѣваюћп
Носећъ рану и носећъ цебану
И три жута повелика топа
Што на Равци юнакъ задобіо
Одъ ченгића на гласу юнака
Да се прича и приповієда
Докле тече свѣта бієлога
И докле є Равне и Србина.

Бой кодъ метовіє.

Гласъ допаде Бачевићъ Јовану
Од' баняне дичномъ воєводи
Како су се турцы распасали
По широкомъ полю метовискомъ

Коняници конѣ расседлали
 А пѣшаци изули опашке
 Башаре се по полю широкомъ
 Као да су у Хареме свое
 Нити маре пѣтъ Хаю од кога
 Када Јово гласе саслушао
 На окупу мало войске има
 До две стотинѣ своихъ баняна
 Побратиме Кита одъ юнака
 Јованъ Браћу свою дозиваше
 И овако њима казиваше
 Ка што чуо ништа не таяше
 Јошъ овако Браћи говораше:
 Аца мо Браћо у име Божје
 Еда како турке застанемо
 Галотрбе а и распасите
 Са три стране на њи ударимо
 Еда Богъ да да ихъ забунимо
 Изненада на њи ударимо
 Ударимо па ихъ разбиемо
 Одъ ма Браћа Јову послушаше
 На юначке ноге подскочише
 Припасаше свѣтло оружѣ
 Па одоше право Метови
 Текъ зорица што помѣли лица
 Данъ освану и сунце ограну
 А юнаци близо турске войске
 По равнине полю Метовискомъ
 За цбунове себе заклонили
 Докле сунце оде на висину
 И турска се разазури войска
 И кадъ бѣ време ишпидѣя

Са три стране удари Јоване
 С' двеста друга на десетъ иляда
 Сва се турска садъ узбуни войска
 Десетъ паша на ногамъ устали
 С' проћу двѣста Србскіе юнака
 Сръ мишляху Богъ зна штаихъ има
 Одъ Србаля двеста пушакъ пуче
 Одъ турака десетъ илядъ пуче
 Паде магла одъ неба до землѣ
 Одъ пушчаногъ праха и олова
 Ал' су срби старе мегданѣ
 Више пушке метати нектеше
 Већъ тргоше ноже од' пояса
 Па на турке юришъ учинише
 Расцепише Турке на булюке
 Да незнаду Еданъ за другога
 Нитъ ко гине, нитъ ко задобива
 Ту Бачевићъ мегданъ одржао
 Сръ и Богъ му біа у помоћи
 Што му брзо сунце зађе ноћи
 Овде су се у овоме бою
 Бачевића борили юнаци
 Да имъ перо описатъ неможе
 Ньипу Храбростъ и њино юнаштво
 Особито онай Храбрый бораць
 Из' баияна кои ятаганомъ
 Од' стотину браніо с' турака
 Таква Храбростъ и такво юнаштво
 Турцима є задавало страха
 Тако срби турке ту разбише
 Многу марву онде задобише
 Из' средъ турскогъ одгнаше логора

На срамоту Омеръ потурице
И нѣговы свію десетъ паша,
Што на ногамъ у бою біяю
Предъ Іованомъ и нѣговомъ войскомъ
Драгій побро што но измицаю
Весели се Банянскіи войводо
Са свомъ твоіомъ китомъ одъ юнака
Радуите се остариле майке
Кое носте родиле юнаке,
Што но данасъ образъ осветлаше
И щеломъ свѣту показаше
Да су срби и сръскогъ имена
И одъ Сръске крви и племена
Што нежаде на мегданъ умрети
Златну себи да стеку слободу
Піевайте нѣове сестрице
По планина узберите цвеће
Браћи драгой оплатите вѣнце
Одъ Бршляна и цвећа невена
Да бы србу слава неувела
Но да би му тако процвећала.
Єданъ цветакъ румене ружице
Другій цвієтъ грана іоргована
Трећи цвієтъ бієлога крица
Да се сръство цѣло кити нима
Да се кити и да се поноси
Докле тече сунца и месеца
Докъ є срба и докъ є србина
И нѣовогъ Брата славенина
Здрава била Іована дружина
Здравы били пакъ се веселили
У любви вѣчито живили.

ИМЕНА
ПОЧТАСНИЙ ПРЕДБРОЙНИКА.

Букурешт.

Госп. Томанія Є. Обреновићъ. Анка Констандино-
вићъ. Миленко Димитриѣвићъ. Мойсило С. Раіовићъ. Мар-
ко С. Раіовићъ. Живко Лончаревићъ. Јованъ Марковићъ.
Трифунъ Атавацковићъ. Стеванъ Тодоровићъ. Антоніе
Димитриѣвићъ. Павле Шербанъ. Петаръ Јовановићъ. Ми-
лапъ Ломовићъ. Атанасіе Мариновићъ. Димитриѣ Ђор-
ђевићъ. Вуде Топалђорђевићъ. Ђуремъ Милетићъ. Дими-
триѣ Марковићъ. Филипъ Радосавлѣвићъ. Криста Ђремићъ.
Радован Лазаревићъ. Стеванъ А. Јовановићъ. Лазаръ
Д. Х. Стоило. Никола Петровићъ. Димитриѣ Ђ. Петро-
вићъ. Јосифъ Симоновићъ. Алекса Стойковићъ. Васа
Живановићъ. 28.

Панчево.

Господ. Васа Живковићъ, Парохъ. Васа Алексіе-
вићъ, трг. Аронъ Михайловићъ. Пая Ђукићъ трг. Божидар
Т. Поповићъ, трг. Пая Вуков, трг. Миша Јовановићъ Де-
бели, трг. Никола Ђлачићъ, трг. Миланъ Вуйћ, трг.
Васа Ђурчинъ, трг. Васа Јовановићъ, трг. Сава Жив-
ковићъ, трг. Јованъ Илићъ, Лецедеръ. Јованъ Б. Јо-
вановићъ, трг. Коста Марићъ, трг. Лаза Кнежевићъ, трг.
Ђота Стойковићъ, трг. Коста Јовановићъ, трг. Васа Ба-
рићъ, трг. Пера Ранисавлѣвићъ, Крояћъ. Андреа Марко-
вићъ за сина Лазара. Танасіе Кранчевићъ, трг. Коста
Павловићъ, трг. Ђока Милошев, трг. Лазаръ Драгичевићъ,
трг. Лаза Ристићъ, трг. Ђорђе Лазићъ, трг. Мита
Столићъ, Ковачъ. Ђока Николаевићъ, трг. Васа Радосавлѣ-
вићъ, трг. Марко Станишићъ, трг. Никола Смилкићъ,
Чинов. Ілія Јовановићъ, трг. Лазаръ Радосавлѣвићъ, чин.
Коста Ауеръ, чин. Светозаръ Живковићъ, чин. Панта
Вуйћъ, чин. Миша Петровићъ, чин. Ђорђе Антоновевићъ,
чин. Мита Ђорићъ, чин. Любомиръ Николићъ, чин. Јо-
ванъ Дудићъ трг. помоћ. Ђорђе Калиновићъ, трг. Васа
Поповићъ, трг. Васа Богосавлѣвићъ, Пекаръ. Петаръ Н.
Николићъ, трг. Велизаръ Боборонъ, трг. Никола Крча-
динацъ, трг. Ілія Тишма, чин. Госпођица Јуліана Ја-
ковићъ, права Србкиня. Г. Др. Неичићъ 20 књига. 70.

Неузницъ.

Скупіо Г. Мія Шувачкій, Земледѣл.

Жива Лазаровъ, Земледѣлацъ. Мія Шувачкій, Земл. за сина Аркадію. Ісаій Татаровъ, Кроячъ. Мія Байнъ, Земл. Димитрій Іовановићъ, Купецъ за сина Петра. Риста Янковићъ, Земл. за сина Єфтимія. Жива Маряновъ. Земл. Пая Канурскій, Земл. за сина Стевана. Милошъ Марчићевъ, Земл. Таца Каначкій. Леонтъ Жельскій, Земл. за сина Іоцу. Іова Стайћъ, Земл. за кћеръ Катлицу. 12.

Вршанецъ.

Скупіо Г. Іосиф Обрадовићъ, трг.

Госп. Зора Л. Уларчна, дѣвица. Максимъ Г. Обрадовићъ, Ученик у Карловце. Персида Ригов, дѣвица. Лица Радовановићъ за сина Стеву. Варга. Євта Неделковићъ, Тргов. Михайлъ В. Божићъ, трг. Іованъ Деметровићъ, Іоруков, трг. Тома Петровићъ, трг. Светозаръ Димитриевићъ за кћеръ Драгию, трг. Александеръ Фрачка из Бокше, трг. Коста Обрадовићъ, трг. Лазаръ Милошевићъ, трг. Георги С. Поповићъ, трг. Димитри Внатовићъ, трг. Димитри Божићъ, трг. Лазаръ В. Неделковићъ за сина Емилиана. трг. Димитри Георгиевићъ, Ученикъ. Г. Стеванъ Радак, Адвокат. Г. Киприанъ Стануловићъ, Протодяконъ. Лазаръ А. Петровићъ, Чизмаръ. Александер Мирковићъ. Кабаничаръ. Марко Михайловићъ, трговачки ученикъ. 22

Ковницъ.

Скупіо Г. Аца Рогожарскій, учит.

Госп. Іован Томићъ, Тргов. за кћеръ Олгу. Максимъ Протићъ, трг. за кћеръ Софію. Жива Неделковићъ, трг. за кћеръ Софію. Василиј Стефановићъ, Майсторъ. Господична Софія Влайковићъ, ученица. Госп. Павелъ Іовановићъ, Стражмештеръ. Георгій Іовановићъ, Майсторъ за сина Ђорђа. Петаръ Живановићъ, Майсторъ. Ааронъ Живановићъ. Майсторъ. Живанъ Маринковићъ, Майсторъ. Іованъ Живковићъ, трг. за супругу Ленку. Аца Рогожарскій, учитель за сына Милана. 12.

Суботница.

Госп. Михаилъ Остоиѣ, Тргов. Миланъ Лалашевиѣ, трг. Атанасі Магарашевиѣ, тргов. помоѣникъ. Теодоръ Стойшиѣ тр. п. Ђорђе Гр Суботиѣ, тр. п. Јоанъ Ђор. Поповиѣ. тр. п. Коста Обрадовиѣ, тр. п. Јуліе Зариѣ, тр. п. Милошъ Јоиѣ, тр. п. Георгій Павловиѣ, тр. п. Драгомиръ Токиѣ, трг. п. Велимиръ Арсениѣвиѣ, тр. п. Милошъ Петровиѣ, тр. п. Аца Милованчевъ, тр. п. Блг. Г. Јоанъ отъ Каракашевиѣ, кур. Нем. Блг. Г. Стефанъ Бодерлица кур. Нем. трговацъ. Александеръ Увалиѣ, трг. Аркадія Крнайски, Пушкашевъ. Стефанъ Манойловиѣ, Ученик. Јованъ Стояновиѣ. Учен. 4 класе Гим. Светозаръ Милутиновиѣ, Судацъ за сына Витомира. Ђорђе Павковиѣ, Адвокат. Васа Стойковиѣ, Контролоръ. Никола Коњовиѣ, Учитель II. разряда. Ђорђе Муданч, Уч. I. разр. Лазаръ Поповиѣ, Уч. Шандорскій. Симеонъ Поповиѣ, Бележи. Шанд. за сына Георгія. Тима Радиѣ, трг. за сына Душана Писидоръ Коларич, трг. Александеръ Манойловиѣ, трг. Госпоя Юліана Арадскій Ђаконовица. Госпоя Персида Манойловиѣ, вдова, за Унука Адријана. Госпоя Еватеріна Манойловиѣ, вдова, за Унуку Марию. Госпои Марія Зариѣ, вдова, за кѣръ Елисавету. Госпоя Елена Стойковиѣ, вдова, за кѣръ Марию. Милованъ Манойловиѣ, каліян. трг. за кѣръ Емилию. Димитриј Лукиѣ. трг. за сына Александра. Александеръ Увалиѣ, трг. Платонъ Доброевиѣ, Ученикъ 6 раз. Гим. Јованъ Манойловиѣ, Учен. 4. раз. Гим. Јованъ Стояновиѣ, Учен. 4 раз. Гим. Ђорђе Сремчевиѣ. трг. Ђорђе Мучаловъ. Берберин, за сына Радослава. Радованъ Крнайскій Глоѣин, кројач, за кѣръ Юліану. Стефанъ Крнайекин, Пушкацъ, Сапунѣја. Лазаръ Божиѣ, спомоѣникъ. трг. Исаак Арадскій, Економъ. Јованъ Арадскій. Економъ. Теодоръ Крнийскій Пушкашев. Економъ. 50.

Земунъ.

Скуп'о Г. Стефанъ С. Поповиѣ.

Госп. Милошъ Радойѣвиѣ, Др. Медицине за Сина Ђоку. Јаша Миланковиѣ Др. Мед. Мойзесъ Найѣ, и:

в. Финанц-комисеръ, за сина Ювана. Димитрие Лазихъ, Ађункъ управ. Вароши. Алекса Алексивихъ за сина Ђоку. Стеванъ Петровихъ, трг. М. Романѣихъ, трг. А. Д. Јовановихъ, трг. Јованъ Петровихъ, трг. Живко Лон-Чаревихъ, трг. Степа Спн. Андревихъ, трг. Степа Ву-комановихъ, трг. Люба Гудовихъ, трг. Коста Костиѣхъ Кокочаръ, трг. Ђока Љкиѣхъ, Кроячъ-Майсторъ, за сина Косту. Евта Поповихъ, Кр.-Майст. Мита Георгиевихъ, (Гарави Мита) Кроячъ. Мита Микшиѣхъ. Кроячъ. Георгъ Лазихъ, грчко. Игнѣтъ Павлиѣхъ Јовановихъ, тргов. Јованъ Д. Милутиновихъ, тргов. Ђорђе Јовано-вихъ, Шеширѣиа-Майст. Степа Јовановихъ, Чизм.-Майст. Симеонъ Јовановихъ, Берберъ-Майст. Светозаръ Рада-ковихъ, учителъ. Вуйка Т. Јокиѣхъ и Јованъ Кириѣа, У-ченици трговачки Школа у Бечу. Александеръ Соларъ, помоч. тргов. у Пешти. Пая Ђорђевиѣхъ умяниѣхъ, у-ченикъ Гимназиѣ Л. Обрешки, служ. карант. 30.

Чалма.

Госп. Јованъ Фрушиѣхъ, бележникъ. Алекса Бранко Дамяновихъ, трг. Кузманъ Средоревихъ, срб. учителъ. Совра Путничаниѣхъ, земледѣл. Митаръ Воганваѣхъ, зем-ледѣл. Андрия Петровихъ, земледѣл. Андрия Коруга, земледѣл.

Дивошъ.

Чест. Г. Стеванъ Продановихъ, пар, адм.

М. Кувездинъ.

Г. Корнелъ Видиѣхъ, Јером. Јосифъ Ђурчиѣхъ, Јером. Чест. Г. Стеванъ Анђелиѣхъ, пар. Јосифъ Тесла ц. кр. Сотникъ 12.

Башандъ.

Александеръ Јанковиѣхъ ц. к. Поштаръ. Андрия Жу-пунски земледѣл. Влада Груиѣхъ земледѣлаѣхъ. Тадія То-доровихъ земл. Јоца Макалачки, Ђурчия. Макса Макалач-ки, ђур. Панта Кнежевиѣхъ, Ђурчия. Јованъ Жупунскиѣхъ, ковачъ. Младенъ Паташевиѣхъ, ковачъ. Реѣа Шарпенъ, ковачъ. Јоа Штефановихъ женскиѣхъ кроячъ. Анта Раду-

ловъ, кабаничаръ. Касіанъ Макалчки чизм. Стефанъ Саволацъ, пѣвацъ, Сава Груићъ, пѣвацъ. Мита Груићъ, учитель II. класе Скупитељ прен. 16.

Вуковаръ.

Др. Јованъ Суботичъ, I. Поджупан срѣмске. жуп. Павле Герчићъ, одвѣтникъ. Ђорђе Поповићъ, поч. Пристав. Шандоръ Стойчевићъ, одправникъ. Павле Поповићъ, Писаръ. Стево Мединацъ, приватиер. Петаръ Шукићъ учит. Елііанъ Милиновићъ, учител. Ђорђе Петровићъ, трг. Стева Бирра, трг. Мита Бирра, трг. Ђорђе Бирра, трг. Коста Адамовићъ, трг. Васа Романовићъ, трг. Марко Бирра, трг. Гавра Міхайловићъ, трг. Мита Міхайловићъ, трг. Пера Ковачевићъ, трг. Миланъ Поповићъ, писаръ. Тома Станићъ, трг. Алекса Пауновићъ, Месаръ. Иліа Станићъ, стакларъ. Стева Брусићъ, столаръ. Јованъ Гавриловићъ, ђурчія. Светозаръ Нанићъ, кроячъ. Павле Вуйновићъ, Барбиръ, Тома Стојновићъ, ученикъ. Јованъ Чіковацъ, учен. Тоша Плићъ, учен. Андра Шећерковићъ, учен. Глиша Райновићъ, учен. Пера Рончићъ, учен. 32.

Велика Кикиндао.

Госп. Панта Манойловићъ, трговацъ. 10 књига.

Сомборъ.

Скупіо Г. Ђорђе Миладиновићъ, II. лѣта приправникъ. Г. Стеванъ Жекићъ, Латински I. лѣтни приправ. Ђорђе Србобрански, II. лѣт. приправ. Никола Груићъ, Учител. Аронъ Ползовићъ, трг. Димитрій Јосићъ, I. лѣт. приправ. Васа Урсићъ, Лат. I. лѣт. приправ. Добренъ Хорватъ, I. лѣт. поправ. Димитрій Јелачићъ, II. реално шко-ле ученикъ. Добренъ Лачанићъ, II. реал. шк. уч. Јованъ Гойковићъ, II. реал. шк. уч. Павле Берићъ, I. лѣт. приправ. Миланъ Бошнякъ II. реал. шк. уч. Јосифъ Шевићъ, I. лѣт. приправ. Анастасія Димићъ, I. лѣт. приправ. Светозаръ Жив. Миладиновићъ. I. лѣт. приправ. Миланъ Ђукићъ, I. лѣт. приправ. Петаръ Борићъ, I. лѣт. приправ. Нићифоръ Церићъ, I. лѣт. припр. Ђорђе Гойковићъ I. лѣт. приправ. Младенъ Лугомирски, I. лѣт. приправ. 20.

Парага.

Госп. Димитрие Милетићъ за сина Богулюба. Аронъ Марићъ, терг Іефта Николићъ. Госпођ. Екатарина Алексіевићъ за унуку Катицу. Петаръ Вукадиновићъ. Ђока Голуб. Апа Наумовъ. Тошковъ Мия за унука Раду. Аврамъ Дикићъ. Драга Паићъ. Јуришићъ Тома. Тана-
сия Попадићъ. 12.

Београдъ.

Димитрие Д. Церишићъ. Алекса Михайловићъ, мо-
настирацъ Коста Анђелковићъ, изъ Ђуприје. Јованъ Михайловићъ, манарацъ. Јосифъ Станковићъ изъ турске. Михайлъ радойковићъ, за брата милана. Любомиръ С. Мил-
ковићъ београђанъ. Владимиръ Илићъ за брата стевана Коста Стефановићъ за брата Јосифа. Міяило Марко-
вићъ, парафинацъ. Живко Бранковићъ, пожереваљанинъ за бр. Стојана. Петаръ Божовићъ, рудничанинъ. Димитрие Вукићъ, Чачанинъ.

I. Разредъ.

Вучета Гаталовићъ, чачанинъ. Марко Малетићъ, агоди-
нацъ. Иванъ Павловићъ, Цветко Лазаревићъ изъ Босне.

III. Разредъ.

Радованъ Пантелићъ, изъ тополе. Јованъ Станковићъ, не-
готинацъ за бра. Стев. Светозаръ видаковићъ за сестру Милеву. Станола Станковићъ, изъ печанице ору пож. Любомиръ Ђличићъ за сестру Анку. Коста Јовановићъ, неготинацъ за сестру Анку. Любисавъ Б. Матићъ, соко-
лѣнинъ за брата Васу. Діонисіа Радосавлѣвићъ. Тодоръ Ђорђевићъ изъ пожсрєвца. Милутинъ Алексићъ, изъ Мва-
кру яко! Васиља Драчевићъ, учен. II. разред полугимазіе за сестру Ђмну. 28.

Димитрие С. Јовановићъ, слушатељ поезіе Спиридонъ Богдановићъ слуш. пол. Благое Барловацъ, учен. 5 Р. Г. Коста Груићъ, учен. 5 Р. Г. Илія В. Милосавлѣвићъ, учен. 4 Р. Г. стойничанинъ. Господична Елисавета Јовановићъ. Господич. Милева Кара-стояновићъ. Господич. Юліяна Кара-стояновићъ. Петаръ Кара-стояновићъ, учен. 3. Р. О. III. Миливой С. Поповићъ, учен. 3. Ре. Гим. Светозаръ

Спасићъ учен. 3. Р. Гим. Стефанъ Мирчетовићъ, учен. 3. Р. Гим. Павле Лекићъ, учен. 1. Р. Гим. Александеръ Јовановићъ учен. 1. Р. Гим. Василије Михаиловићъ, учен. 1. Р. Гим. Найдентъ Николаевићъ. 15.

Скупіо Г. Марко Цин. Мариовићъ, правникъ.

Г. Петаръ Коићъ II. год. правник. Михайло Божићевићъ I. г. вѣстственик. Матия Живойновићъ, Коста Петровићъ, I. г. прав. Живоинъ Ивановићъ, прав. Стоянъ Антић, прав. Панта Банковић, свршавајући Богослов. Стеванъ Драићъ, Бого. Михаил Протићъ, III. лета Богослов. Драгутинъ Стефановићъ. Петаръ Ковачевићъ. Јован Талићъ, II. л. Бог. Јованъ М. Марковићъ. Матия Максимовићъ, I. л. Бог. Сима Илићъ. Михайлъ Протићъ. Светозаръ Кикићъ, калфа трг. Јованъ Миловановићъ, I. л. Бог. Алекса Илићъ, II. л. Бог. Любомиръ М. Теодоровићъ, сврша. Бог. за супругу Стану. Михайлъ Т. Васићъ, III. л. Бог. Пашронив Урошевићъ, свр. Бог. Ђорђе Спашићъ, слуш. литературе. 23.

Скупіо Г. Атанасіе Исайловићъ, практ. Ђумрука Беогр.

Г. Димитріе Јовановићъ, пис. Ђум. Беогр. Петаръ Поповићъ, практик. Ђум. Беогр. Стефанъ Михайловићъ, фин. Ђум. Беогр. Сима Ненадовићъ, фин. Ђум. Беогр. Коставтинъ Ч. Г. Јуришевићъ, трг. Коста С. Костићъ уч. Живко Т. Бранковићъ, практ. Начал. Ђорђе Д. Петровићъ, практ. Полицие. Михайлъ Исайловићъ, практ. окр. суда. Антоніе Поповићъ, Жанدارмерія. Јовинъ Стефановићъ, Жанд. Алекса Ђорђевићъ, Жанд. Максимъ Ристићъ, Жанд. Манойло Јовановићъ, Думенџія Ђум. Беогр. Јованъ С. Шарчевићъ, учен. Никола Павловићъ, служ. полицаини. Михайлъ Стефановићъ, кафеџа. Светозаръ Атанасіевићъ, учен. Танасіе Васиљевићъ, Дуванџа. Димитріе С. Марковићъ, калфа дуванџиски. Јковъ Савићъ, Шверцеръ. Манойло С. Марковићъ, Дуван. Вуде њ. Васосвићъ, книговодитељ трговачки. 23.

Уписани кодъ Издателя.

Нѣгово Высок. Г. Јованъ Мариловићъ, Предсѣдатељ земљскогъ савета княжества Србіе, 15, књига. Г. Атанасіе М. Ђлићъ драгоманъ безопред. вѣж. канд. за свогъ Сына Милана и Синовца Николаи. 5, књига. Г. Коста Магазиновићъ 5, књига. Членъ вел. Суда.

Скупіо Г, Коста Голубовићъ слушитель поезіе.

Слушатели Поезіе: Венцеслав Стевановићъ. Коста Я. Рашићъ. Светомиръ К. Николаевићъ. Аврамъ М. Шо-
корацъ. Тихомиль К. Михайловићъ. Атанасіе Весовићъ.
Любомиръ Марковићъ. Тома Дрманићъ. Димитріе Стойко-
вићъ. Милошъ Милошевићъ. Михайль Димитріевићъ. Ди-
митріе Дучићъ. Миланъ Радойковићъ. 13.

Слушатели Риторике II. год: Милапъ Б. Перишићъ.
Коста Груићъ. Јованъ Јовановићъ, Светолик Петровићъ.
Петаръ Радовићъ Владимиръ Ђ. Протићъ. Стойко С. Ми-
лосавлѣвићъ, Найдан Симићъ. Ђорђе С. Ђорђевићъ. Ри-
ста Т. Миловановићъ, 10. Драгутинъ Лукићъ. Михаиљъ
Марковићъ. 12.

Слушатели Риторике I. год: Михайль Г. Спиридо-
новићъ. Драгутинъ Ђ. Станоевићъ. Ђремија Ђорђевићъ.
Ђорђе Марковићъ. Лазаръ Ивановићъ. 5.

Ученици III. Разреда Полу-Гимназіе Београдске:
Михайль Арсенијевићъ. Димитріе К. Славковићъ. Аврамъ
С. Милићъ. Фоти Илићъ. 4. — Свега 34.

Скупіо Г. Илія Цветковићъ, стари поднаред. и писаръ
Глав. воене управе.

Г. Любомиръ II. Янковићъ, капет. Нихифоръ Јовановићъ
капет. Арсенија Поповићъ, поручикъ. Јованъ Анђелковићъ
подпор. Милошъ Сандићъ, наредник. Аксентије Радашино-
вићъ, наред. Светозаръ Михайловићъ, наред. Яковъ Ђур-
вићъ, наред. воене школе. Илія Цветковићъ, пис.
ст. подп. Міяило Косанићъ, пис. ст. подп. Яковъ Мак-
сићъ, пис. ст. подп. Милапъ Томићъ, Арсенала воен.
наредникъ. Міяило Димитріевићъ, стар. подна. Милошъ
С. Миросавлѣвићъ, млађ. Димитріе Јовановићъ. Милошъ
Гавриловићъ. Димитріе Селаковићъ. Милосавъ Тана-
сјевићъ. стар. поднар. Павле Г. Стефановићъ, млађ. Дими-
тріе Радосавлѣвићъ. Панајот. Поповићъ. Јованъ Стаји-
шићъ Јованъ Ковачевићъ, стар. поднар. Любомиръ Јова-
новићъ, млађ. Урошъ Поповићъ. Пренишчикъ. Маришко
Весићъ, прости. Петаръ Живановићъ. Сима Лукићъ, про-
сти. Марко Илићъ. Јованъ Тодоровићъ. 30.

Скупіо Г. Никола Василѣвићъ,
старіи Поднаредникъ 4. ротѣ 1. баталіона.
Млађи поднаред Алекса Ђорђевићъ, 4. Ротте 1.
Батаил. изъ Лебча. Старіи поднаред. Станко Симоновићъ.
Редовъ. Антоніе Кузмановићъ. Михаилъ Ђорђевићъ. А-
танасіе Марковићъ. Михаилъ Младеновићъ. Мита Илићъ.
Михайло Ђурићъ, окро ужичкогъ. Ђорђо Радовановићъ,
Смедеревъ. Илія Зеленбаћевићъ, за сестрића Милана.
Старіи поднаред. Димитріе Јовановићъ. Редовъ Михаилъ
Димитриѣвићъ, 1. Стремячке ротте. за брата Стевана.
Сима Г. Жарићъ, Ненадъ Јовановићъ. Аврамъ Јовано-
вићъ, II. Ротте 1. Бат. изъ Крагуевца. Разводникъ,
Илія Митровићъ, окр. валѣвскогъ. Редовъ, Лазаръ Сте-
пановићъ, окр. валѣв. Панта Чкерићъ, III. Ротте. 1.
Бат. Редовъ, Матіа Аѣимовићъ, 1. Бат. Арти лѣрисъ,
Гаврилъ Андрићъ, 1. Бат. изъ пошаревца. Редовъ,
Павле Филиповићъ, 1. Бат. Стари поднар, Сретенъ
Кнежевићъ, 1. Бат. Стари поднаре, Милованъ Митровићъ
1. Бат. из Ужица. Стари поднар, Петаръ Милановићъ, 1.
Бат. Редовъ, Ђорђе Грбићъ. 1. Бат. изъ Вокца. Редовъ,
Петко Пвановићъ, 1, Ескадрона. 26.

Скупіо Михайлъ Анђелковићъ,
Урошъ Кнежевићъ, Лиценста. Јованъ Стефановићъ,
Лиценста. Симеонъ Бинбићъ. Стеванъ Енглезовићъ.
Исаило Шаввићъ. Ђорђе Радивоѣвићъ. Марко Милосавлѣ-
вићъ. Тодоръ Малишићъ, Богословъ. Стеванъ Поповићъ.
Милуи Новићевићъ. Деспот. 1. Деспотовићъ, бошнякъ,
Гимназиста. Алекса Р. Богдановићъ. Младенъ Петро-
вићъ, бугарин. Светозаръ Тутуновићъ, карановчанинъ за
брата Миладина. Светиславъ Вуловићъ. Момир Вучковићъ,
пољнацъ за брата Лазу. Лазаръ 1 Ковачевићъ, Срцего-
вацъ изъ Невесина. Алекса Васићъ, за брата Димитріа.
Міайло М. Рафаиловичъ, валувацъ. Владимиръ С. Јовано-
вићъ. Живко Поповићъ. Никола Пантелићъ, пошаревча-
нинъ. Стеванъ Поповићъ. Димитріа Јовановићъ. Димитрив
Перишићъ, из чачка. Миланъ Терзићъ, разноситељ видов-
дана. Димитрій Петковићъ, Гимназиста. Адамъ Германъ.
Савва Бранѣинацъ, крушевлянанъ. Милутинъ Шкакићъ.
Павле Саввићъ. Коста Груићъ. Благоя Барловацъ. Никола
Живковићъ, терзия за кћеръ Драгино. Зарія Поповићъ,
дугмеция. 35.

Скупио Аранђелъ Игњатовићъ, Кафѣѣця пироханацъ,

Коста Смиљанићъ, терзія за сына Янаба: Марко Ђорђевићъ, бакалин за сына Димитрія: Радойко Јовановићъ, кафѣц. за сына Милана: Борисавъ Груичићъ, дур-
меѣя за сестрића Игњата. Танасіе Ђорђевићъ, кафѣѣця: Янко Антула бакалинъ за кћер Софію. Никола Михаило-
вићъ, Абаѣя. Максимъ Трипковићъ за сына Димитрія: Неша Вутићевићъ, разносителъ Пива. Ђорђе Стојановићъ, терзія за кћеръ Савку. Коста Павлевићъ, Папуѣця. Ко-
ста Сотировићъ, бакалин. Васа Јовановићъ, Кафѣѣця изъ

Сима Протићъ, членъ великогъ суда за сына Ми-
лутина. Матія Матићъ за сына Гавру, гимназиста. Нико-
ла Х. Попсвићъ за сына Милоша. 3.

Топчилеръ.

Скупио Атанасіе Тасићъ.
Г. Јованъ Кованъ, докторъ топчид. за сына Радо-
Радоица Н. Дувануя за калѣу Димитрія Шливића. Јосиф
Радовановићъ за сестричину Ленку, изъ Београда То-
доръ Ђаковићъ, бакалинъ. и. Б. Алимѣя Милошевићъ,
изъ Валѣва. Ђорђе Б. Стефановићъ за сына Светозара,
изъ Смедерева. Коста Марковићъ и. Б. Миладинъ Ми-
шковићъ, Трѣ. и. Б. Антоніе Расићъ, за брата Тодора
В. изъ Лознице. Адрија С. Нешковићъ, Камарашъ за Ма-
рију Туковића. Станоило Стефановићъ за Шурака Мияла
Маглићъ, Игњатиѣ Тадићъ за сестрића Владимира изъ Уба.
Милило П. Јовановићъ осуђеникъ. Милосавъ Вуиновичъ
изъ Ариодле Поповац. Панта Радосавлѣвићъ за брата
Аврама Ручели. П. ос. шк. Панта Радосавлѣвићъ изъ
Смедерева за Живану нашике. Антоніе Тасићъ изъ Па-
раћина за брата Константина. 18.

Бадовинци.

Скупио Г. Јованъ Петровићъ, учителъ.
Госп. Никола Поповићъ, парохъ Милањъ Делићъ,
ковач. Јованъ Дикићъ, калауз. Јованъ Дукићъ, Курѣя.
Адрија Тодићъ, Ђур. Таша Марићъ, писаръ. Андрија Вра-
чарићъ. Јованъ Гуѣковићъ. Драгойло Арнаутовићъ. Груио
Махаиловићъ, Янко Милићъ. — Ученици Школе Бадо-
винѣцке: Пао и Нико браћа Костоѣи. Јаковъ Шарче-
вићъ Марко Павловићъ. Панто Вуковићъ. 15.

Клење, окр. Шабачкогъ.

Скупіо Г. Данило Дукчићъ, парохъ Клењачки.
Госп. Милошъ Веселиновићъ, парохъ салашки, Да-
нило Дукчићъ, парохъ Клењачки. Живоин Радићићъ, учив-
телъ. Штиторски. Петаръ Игњатовићъ Илія Игњатовићъ.
Тадія Ђенадићъ. Милованъ Даничићъ. Васо Вуканиновићъ
Срданъ Српеговчевићъ. Стоянъ Цалашкићъ. 10.

Ноћай.

Скупіо Г. Милованъ Илићъ, писаръ примир. Суда.
Г. Миланъ Илићъ, писаръ примир. суда од. Ноћай-
ске. Исакъ Мезићъ, тргов. изъ Ноћ. Божа Филиповићъ,
меанч. Ноћ. Живанъ Вученовићъ, землѣд. за сина Ми-
лана. Ђота Мезићъ бив. кметъ за с. Ђоку. Милисавъ
Досташићъ, землѣ. Янко Божяковићъ, членъ пр. Суда.
Бранко Милићъ, ковачъ. Милутинъ Вученовићъ. Землѣ.
Петаръ Шербићъ, Ђурчија изъ Ноћ. за супр. Том. Станое
Сретенковићъ, присѣ пр. Срда Ноћ. 11.

Шеварице, окр. Шабачкогъ.

Скупіо Г. Бойца Стаимировићъ писаръ Шеварички.
Миланъ Монѣичићъ. Лука Мисойчићъ. Станојло
Шайновићъ, общинарь. Аксентије Мияйловићъ. Атанасије
Фирауновићъ, кметъ у звезачки. Тривунъ Панѣићъ членъ
Шеварички Марко Манѣичићъ, общинарь. 7.

Шабацъ.

Уписани кодъ Издателя.
Нѣгово преосв. т. Г. Єпис. Шабачки Г. Гаврило. 2 к.
Г. Никола Стояновићъ, членъ Суда окр. шабачкогъ. Ми-
лошъ Поповићъ Стефанъ Јапыћъ. Стеванъ Милойковићъ.
Рачуовд. Јованъ М. Станићъ Н. писаръ. Алекса Глишићъ
за сестрића Драгића Практъ, Суда Шабацъ. Јованъ М.
Ристићъ, практикъ Суда Шабачкогъ За Сестру Катарину
Обренъ Вранешевићъ ужизанинъ. Маріјко Исаковићъ,
калфа трзански. 11.

Скупіо Г. Ђорђе Петровићъ, сапунѣја.
Александеръ Вилаковићъ, пекаръ изъ Карловца 10
комада. Петаръ Богичевићъ, калфа ливерѣиски. Лея Вре-

лянацъ изъ миокуса. Писаръ суда примирителна. Јованъ
 Исаковићъ, земљаделацъ изъ Миокуса. Јанко Миловановићъ,
 трг. Милисавъ Богоевићъ, трг. Јованъ Радовановићъ, бака-
 линъ. Цветко Аранђеловићъ, кафеџа. Андрея Михайло-
 вићъ, бакалъ. Михайлъ Јовановићъ, ерићъ. Шпекулантъ.
 Мія Лукићъ, тифекџа. Стеванъ Марковићъ, у кафани
 келнеръ. Марко Ранковићъ, калфа келнеръ. Мияјло Сте-
 фаповићъ, на кленку корџил. Миланъ Атанасіевићъ, калфа
 Дуванъ, Среза Алексинакогъ. Јованъ Батинићъ, бакалинъ у
 Шабчерце. среза тревинскогъ. Ігњатъ Ненадовићъ, калфа
 трг. Јованъ Митровићъ, момакъ каф. кодъ Г. Ненада,
 здрагињу Ігњатъ Петровићъ за кћеръ Пвану и Милку.
 Томо О. Симићъ, калфа терзиски Урошъ Марковићъ за си-
 на Іліу У. Марковића. Јованъ Милковићъ, калфа трг. Ва-
 силіе Трифуновићъ изъ Коцолѣво месић. Милое Поповићъ,
 земљадѣлацъ среза томна посав. из мрђеновца. Мияјло По-
 повићъ изъ мишара земљадѣлацъ. Теодоръ Коваћевићъ изъ
 Мишара земл. Живанъ аврамовићъ изъ оџина села земле-
 дѣлацъ. Јованъ Кнежевићъ изъ жабора. Ђорђе Манойловићъ
 бакалъ. Миланъ Цнџићъ, писаръ премирителногъ суда об-
 штине Владимирачке. Јованъ Лукићъ, тифекџа. Никола
 Вуловићъ тифекџа. Ђорђе Р. Лекићъ, шпекулатъ. Ђоко
 Тлатомовићъ, меанъ у церовцу. Петаръ Јанковићъ, терзія
 Јованъ Баняцъ Шпекулантъ. Кузманъ Сиваски изъ Сенто-
 маша. Ђоко Миучъ, Кулуџа изъ Сараева. Саво миятовићъ,
 калфа бакелски за ђерку милицу. Теодоръ Марешевићъ,
 кал. трг, Јованъ Новаковићъ, квартаникъ. (2. ком.) Петаръ
 Станковићъ, кал. сапунџик. Јованъ Илићъ, келнеръ Новла-
 ницъ. Милошъ Тешићъ, калфа терзески. Павле Станимиро-
 вићъ пандуръ суда за ђоку синовца. Димитріе Вулетићъ,
 калфа берберъ. (5. ком.) 61.

Скупіо Г. Лаза Белий.

Т. Алимџа Гавриловићъ, порок табановачки. Ла-
 заръ М. Бели Божо Кретићъ. Коста С. Живановићъ, тргов.
 за сина Павла ученика III. Разреда. Коста Петровићъ,
 чаругџа. Обрадъ Костадиновићъ, тргов. 6.

Скупіо Госп. Владимиръ С Шкулићъ, трг.

Стеванъ М. Василіевићъ, Архиваръ, Јгодинацъ. Ја-
 ковъ Тр. Веселиновићъ за Сина Лазара. Милосавъ Павло-
 вићъ трг. за синове Дамњана и Свстозара. Богићъ Тошко-

виѣ. Димитрія Ристиѣ, Абаѣя. Мирко Обрадовиѣ. за кѣръ Драгию. Димитрѣ Миладиновиѣ, Терзія. Коста Цампиѣ, Шлосерѣ. Алекса Караматиѣ, Шпекулянтѣ. Миланѣ Грбиѣ, трг. Ђоко Р. Лекиѣ, Шпекулянт. Ристо Радуловиѣ. Петарѣ Косиѣ, К. Ликерѣ. Яковѣ Мишиѣ, трг. к. Ђоко Миловановиѣ, Кафеѣ. Саво Радуловиѣ, тргов. Свто Огняновиѣ. Кроячѣ. Ђоко Остиѣ. Дуѣанѣя. Стеванѣ Алемпиѣ. Милошѣ Марковиѣ. Владимирѣ С. Шкулиѣ, трг. 24.

Крагуевацѣ.

Скупіо Г. Сретенѣ М. Лазаревиѣ, извршитеѣ. Среза Гружанскогѣ окр. Крагуевачкогѣ. Госп. Мияйлѣ Петровиѣ, Началникѣ Среза Грушанскогѣ, за сина Андриѣ, ученика Ш. разреда основне Школе и кѣръ Милицу (2 књиге) Г. Савва Ђ. Яковиѣ, писарѣ Среза Грушанскогѣ. Јованѣ Несторовиѣ, Практ. Среза Грушанскогѣ. Еротія Блашковиѣ, пис. ср. Крагуевачкогѣ. Алекса Поповиѣ, парохѣ. киконвачки. Јоаникија Еромонахѣ, Ман. Враѣвшинце. Александерѣ Прокиѣ, парохѣ Забойнички. Милосавѣ Еремиѣ, учит. Раматски. Петарѣ Лекиѣ, трг. изѣ Забопинце. Стеванѣ Петроѣевичѣ, трг. изѣ Люляка. Яковѣ Сретеновиѣ, трг. изѣ Люляка. Милутиѣ Николиѣ, парохѣ Добрачки. Миланѣ Антониѣвичѣ, предсѣ. при суда об. Баранске. Миланѣ Ђкиѣ, пред. при суда обштинѣ вучковачке Радованѣ Сретеновиѣ, членѣ при Суда об. вучковачке. Јованѣ Степановиѣ, предсѣ. приири. Суда об. Радмиловѣ. Проданѣ Божовиѣ, членѣ приири Суда об. Радмиловѣ. Милѣ Јовковиѣ трг. изѣ Брмбарева-брла Трифунѣ Марковиѣ, кассе хра Цркве Борачке. Милованѣ Тодоровиѣ, Меанѣя изѣ Радмиловиѣа. Павле Бачаревиѣ изѣ Радмиловиѣа. Свта Туцаковиѣ, пред. при Суда об. Честиниске. Алекса Снмиѣ, кметѣ Села Кузовца. Радѣ Недѣиѣ, предсѣда Приири Суда об. кутловоке бв. Питомацѣ Економическогѣ заведенія, и Любитеѣ просвете, за сина Филипа, (2 књг.). Мирко Тодоровиѣ, Меанѣя изѣ Люляка. Вилѣтѣ Ђорѣвичѣ, кметѣ Села Бара. Петарѣ Гавриловиѣ изѣ Люляка за сина Симу. Арсениѣ Јоксиѣ, предсѣ. при Суда об. Бело-пољске Ђурѣ Стевановиѣ, кметѣ Села Литовца. Милошѣ Парезановиѣ, кметѣ Села Суморовца.

Скупіо Коста Д. Путникъ, слушатель Риторіе.
Госп. Ђорђе Д. Путникъ, правоступникъ. Радо-
миръ Д. Путникъ, питомецъ воене арти. Школ. Любо-
миръ Петровићъ Ш. писаръ. Живо кистићъ Експедиторъ.
Владимиро Стояновићъ, практикантъ 2. књига. Јованъ
Арамбашићъ Коста Ристићъ, Баланићъ 2 књиге за себе и
побратима Светозара Димићивића, прахтиканта окрочія
Крушевачкогъ. Иванъ Минићъ, Глогскій практикантъ.

Гимназія V. разредъ: Коста Димитрѣвићъ, Меч-
бовочанинъ (цензоръ). Владимиръ Чокак-антићъ Алекса
В. Јанковићъ. Михайлъ Марковићъ за сестру Драгино
Светозаръ Матенћъ за сестру Елено. Коста Ђор-
ђевићъ за сестрића Илию. В. М. Тоторовићъ. Сава Са-
марцићъ. Атанасіе П. Николаевићъ.

IV. разредъ: Антонъ Бачанићъ за брата Богими
Никола Караѣићъ. Милањ Михайловићъ 3 књиге за себе
за брата Антоня и за друга Николу Стояновића прах-
тиканта срезе ядраћъ окр. подр.

III. разредъ: Максимъ Поповићъ Александеръ Ђо-
кићъ Коста Становићъ

II. разредъ: Светозаръ Лазаревићъ. Никола Мар-
ковићъ. Стеванъ Девићъ. Степанъ Цветковићъ за брата
Стевана. Димитрѣ Пеливановићъ за брата Доброслава
Димитрѣ Милисавлѣвићъ за брата Танасія. Михайлъ С.
Поповићъ за брата Гаврила Сима Петровићъ за брата
Стеву. Коста Ристићъ Живоићъ Ђирићъ. Петаръ Милиће-
вићъ. Благое Станичићъ за брата Ђорема. Коста Забавица
за сестру Мару. Микаилъ Марковићъ, забрата Любомира
Михайлъ Георгіевићъ за сестру Цану.

I. разредъ: Андрија Стайћъ. Михайлъ Гачићъ. А-
лекса М. Петровићъ. Миленко Богдановићъ Светозаръ
Обрадовићъ. Вукашићъ Петровићъ V. разреда слуш. 48.

Скупіо Димитрѣ Димитрѣвићъ, уч. III. Разр. Г. Ц.

I. разр. Гимназ: Атанасіе Милосавлѣвићъ. Драгу-
тићъ Неделковићъ. Драгутићъ Ђорђевићъ. Светозаръ Про-
тићъ. Петаръ Опалайковићъ. Живоићъ Бошковићъ. Ђорђе
Милановићъ,

Скупіо Г. Радимиръ Живковићъ, майсторъ машин- и
браваръ воене оружице.

Юца Николићъ, майсторъ ковачъ за сина Самуила.
Мишко Владисавлѣвићъ, майст. ков. Аца Балугцићъ, майс.
ков. Георгъ Руфанъ, майст. ков. за сина Николу. Ђорђе
Јовановићъ, майст. ковачъ изъ Новогъ сада. Ђорђе Ми-
лутиновићъ, майст. ков. Габріелъ Симонџапъ, маш.-брав.
Французъ. Юца Вићентићъ, брав. и ков. Стефанъ Богда-
новићъ, брав. Благое Ђросимовићъ, брав. Живанъ Трифу-
новићъ, брав. Радованъ Милорадовићъ, брав. Михайло
Ристићъ, брав. Милованъ Паловићъ, брав. Благое Јовано-
вићъ, брав. за брата Спаса, ученика. Светозаръ Магуле-
дићъ, брав. Светозаръ Димићъ, брав. Ђорђе Живановићъ,
брав. Сима Јовановићъ, калфа ковачкй. Лука Радосавлѣ-
вићъ, столаръ майст. Панчевацъ. Петаръ Лешћанинъ, мо-
дель Стол. Миланъ Миленковићъ, стол. за синовца Пе-
тра. Крста Сретеновићъ, вртіозъ Топово за сина Конст.
Любисавъ Саввићъ, стругаоцъ Топ. за сина Радовой. Но-
вакъ Радичевићъ, струг. рамена топовскй. Михайлъ Пет-
ковићъ, Радникъ, вртіонице. Василие Михайловићъ, Рад-
никъ вртіон. Ђорђе Бобићъ, майст. коларъ Гавра Ђу-
рићъ, кол. Димитріе Мумџићъ, кол. Глиша Лазаревићъ,
кол. Милованъ Илійъ, бушіоцъ Гвомџа. Ђорђе Спасићъ,
стругаоцъ Гвом. Ђорђе Неговаловићъ, струг. Гвож. Я-
пићес Томашевићъ, струг. Гвож. Риста Миленковићъ,
Радникъ оружице. Антоніе Буђевацъ, учен. Брваварскй.
Павле Саримандићъ, учен. Брав. Михайлъ Николићъ, уч.
Брав. Живойиъ Петровићъ, уч. Коларскй. Милито Ми-
лосавлѣвићъ, ударачъ. Василие Вугитевићъ, ударачъ. Ми-
лошъ Стефановићъ, удар. и фарбиръ. Миланъ Пнтићъ,
удар. Тале Теодоровићъ, удар. 45.

Крушевацъ.

Скупіо Г. Савва Јовановићъ, прак. Суда окр. Круш.

Јованъ Павловићъ, трг. за кѣрѣвою Юлію. Јованъ
Павловићъ, трг. и Миланъ, Бунтићъ, трг. татори за
младолѣтногъ Живка Тодоревића. Ђорђе Градиштанацъ
трг. за сина Божицара. Ђорђе Крапчевићъ, терзія. Пав-
ле Милетићъ, прак. Суда окр. Круш. Стефанъ Стефано-

виѣ. Іованъ Младеновиѣ. Атанаси Спасиѣ, пандуръ
Суда окр. Круш. Глиша Стефановиѣ. Стоянъ Мияйло-
виѣ, калфа Васе Іовановиѣ, трг. 10.

Неготињъ.

— Скупіо Г. П. Поповиѣ, прак. Среза бро-пада чкогъ
окр. Краш,

— Іованъ Радуловиѣ, за сина Ђоку изврш. Сребр-
зо-пис. Антониѣ Протиѣ, Писаръ Ср, брзо-пола. А. И.
Максиѣ, учит. Іованъ Поповиѣ, порок. Іованъ Тодо-
ровиѣ, уч. Стеванъ Ц. Лидовиѣ, трг. Јоца Граевацъ.
Рафаило Стояновиѣ за сина Владимира, бакалинъ. Ди-
митриѣ Живановъ, уч. Алекса Ђорђевиѣ за сина Стояна,
писаръ прим. Суда. Аранђель Николавиѣ, порок. Іованъ
Неповиѣ, трг. 12.

Царина.

— Скупіо Г. Вукоманъ П. Алексиѣ, окр. подринскогъ,
учитељ царински.

— Ефремъ Василѣвиѣ, чаругѣя. Крста Ђермановиѣ,
зія. Живанъ Мияйловиѣ чар. Савва Саввиѣ, трг. за
сина Любомира.

Ученици Основногъ училишта Царинскогъ.

— Еротія Вилотиѣ, ученикъ 3. разреда. Яковъ Мар-
ковиѣ, 3. раз. Димитриѣ Павловиѣ, 3. раз. Ефремъ Ма-
ковиѣ, 3. раз. Іованъ Станомировиѣ Свршио 3. раз. Јанко
Вилиѣ, ученикъ, 2. раз. Глигоріѣ Мияйловиѣ, 2. раз.
Симанъ Павловиѣ, 2. раз. Петропиѣ Слиѣ, 2. раз. Бош-
ко Ђокиѣ, 2. раз. Тривунъ Малшевиѣ, 2. раз. Величко
Джариѣ, ученикъ 3. раз. Владисавъ Недежковиѣ, 2. раз.
Миланъ Савотиѣ, 1. раз. Бойца Еросимовиѣ, 2. раз.
Михайлъ Доброшиновиѣ, 2. раз. Велесија Василѣвиѣ,
учен. 1. раз. Ђорђе Симиѣ, 1. раз. Лазаръ Илиѣ, 1.
раз. Миланъ Јовановиѣ, уч. 2. раз. Теодоръ Митровиѣ
Драгиѣ Попаловиѣ, 2. раз. Милисавъ Манойло-
виѣ, 1. раз. Митаръ Ненадовиѣ, 2. раз. Бошко Марко-
виѣ, 2. раз. Иванъ Пераћо, 1. раз. Арсенъ Гаиѣ, пи-
сари общине Царинске. Ђорђе Радошевиѣ, ученикъ 1.
раз. пол. гимн. Шабач. 32.

Дозница.

Скупіо Марко Николићъ, трг.

Юца Ђорилићъ, писаръ примирителногъ Суда Л. П. Ђринићъ, трг. Станко Драглѣвићъ, кафеѿя. Живанъ Јовановићъ, чарукѿя за сина Миливоя. Ученики 2. разреда. Петаръ Аѿимовићъ, трг. Маринко Боичићъ, терзѿя. Андрија урошевъ, за сина Станимира уч. 2. раз. Андрија Николићъ, терзѿя. Велко Божевићъ, бакилинъ за сина Станка уч. 3. раз. Никола Лићићъ, калѿа бакалски. Тешо марковићъ, терзѿя. Марко Поповићъ, бакалићъ Марко Митровићъ, калѿа терзинскій Илѿя Паптелићъ, ученикъ 2. раз. 14.

Јребица.

Скупіо Г. Добросавъ Пантелићъ, учит. шк. Јребицке.

Г. Михайлъ Григорићъ, парохъ у Јребици. Савва Попевићъ, пар. ступничкій. Димитриѿ Тубрекцићъ, пар. Бадањски. Ђвтиміѿ Живановићъ, пар. Текерилпацъ. Добросавъ Пантелићъ, учит. Јреб. Цветинъ Живановићъ, уч. Неделвич. Марко Ракићъ, учитель Текеришкій. Теманъ Петровићъ, кметъ Брнячкій за сина Живана, ученика. Никола Негићъ, писаръ об. Брадићске срећко Тешмановићъ, меянѿя, Ђротѿя Ђукановићъ, ковачъ. Ученицы Школе Јребицке: Василићъ Николићъ. Мирко Лазићъ. Савва Лукићъ. Живоинъ Лекчићъ. Илѿя Николићъ. Милосавъ Грковићъ. Ђурађъ Милѿяшевићъ. Велимиръ Лазићъ. Велимиръ Матићъ. Живанъ Живановићъ. Илѿя Дедовићъ. Милисавъ Ђурићъ. Милинко Лазићъ. Сима Катанићъ. 26.

Любови.

Скупіо Г. Васа П. Ђорђевићъ, ѿмрукѿя Любовскій.

Г. Малиша (Теодосіѿ) Тадићъ, пенз. срезкій Начал, за сина. Васа П. Ђорђевићъ, ѿмрукѿя за синовца Димитрија. (3. кн.) Марѿанъ Петровићъ, изъ Любавіѿ. Јованъ Цетровићъ. Радѿ Мишићъ, Гварѿианъ истогъ Састака за сина Мишу. Милованъ П. Саићъ изъ Грчаѿа. 8.

Пожаревацъ.

Скупіо Г. Василіе М. Ковачевићъ, Шабчанинъ.

Г. Коста С. Николаевићъ, Секретаръ Суда. Светозаръ Миліевићъ, Дѣловод. проток. Суда. Обрадъ Каравидићъ, Архиваръ. Янко Белолетићъ, Експедиторъ Суда. Никола К. Младеновићъ, Релибраторъ за сына Младена. Савво Миладиновићъ, Практикант Суда. Павле М. Раичевићъ, практ. Василъ Саввићъ за кѣрку Милеву. Ђорђе Протићъ, практ. Суда за кѣръ свою Елену. Коста П. Јовановићъ, практ. Суда. Живко Аранђеловићъ. Стеванъ Максимовићъ. Милошъ Томићъ. Стеванъ Макамовићъ за сестрића Ђорђа и Василя. Милованъ П. Николићъ, практ. Суда. Милутићъ Милошевићъ. Ђорђе А. Ђорђевићъ, практ. Нѣва. Н. Вулетићъ, практ. Нѣва за сестре своѣ Марию и Софию. Живко Костићъ, пандуръ Суда за сына Любомира. 19.

Скупіо Г. Матея Гавриловићъ Књиго продавацъ изъ Београда.

Богданъ С. Васићъ, мумѣја. Груица Тодоровићъ, дуванѣја. Виторъ Илићъ, калфа Абаѣиски. Аврамъ Симићъ, калфа Наолебански. Марко Милановићъ, калфа Муѣиѣиски. Таса Ђорђевићъ, Абаѣја за сына Еврема. Глиша Петровићъ, калфа трг. Стоилко Голубовићъ, бивши практ. среза Бањског. окруѣја Алексинаскогъ. Ђорђе С. Васићъ, калфа Шустерски. Матея Гавриловићъ, Књиго продавацъ. (10 књ.) 19.

В. Градиште. (Окр. Пожаревачкогъ.)

Скупіо Д. Х. Огнићъ.

Г. Степанъ Катићъ, предсѣдатељ окр. Суда Ягодињскогъ Градиш. Еремја Богдановићъ, трг. Марвени Василя Еремићъ, богулювића сунруга изъ Грацим. Александеръ Н. Атанацковићъ, тргов. Марвени. изъ Пошаревца. Живко Илићъ, парохъ у Гради. за сына Владислава. Живанъ Н. Радоевићъ, калфа кафеѣиски изъ Грацим. Лазаръ Обрадовићъ, предсѣдатељ при. Суда изъ Грацим. Петаръ Васиљевићъ, кафеѣја за кѣръ Јулку изъ Грацим. Сава М. Карамилековичъ, берберенъ изъ Градиш. Коста Стојковићъ, терѣја изъ Градиш. 10.

Горњи Милановацъ.

Скупіо Г. Никола Павловићъ, топлица трг.

Илія Драгићевићъ, трг. за супругу Ленку. Антоніе Мелѣнтіевићъ трг. изъ Београда. Коста Янвићъ, за сина Димитрія. Танасіе Павловићъ, трг. Прока Божовићъ, терзія Тимотіе Срећковићъ за сина Андрию. Коста Матићъ, за брата Єремію. Іованъ Лазаревићъ, трг. Милое Васићъ трг. Єремія Вилотіевићъ за сина Владимира. Марко Лукавчевићъ, Туфешчія. Яковъ Сретеновићъ за кѣрѣ Христину. 12.

Скупіо Г. Младенъ Миловановићъ, практ. Суда окр. Рудничкогъ.

Г. Христифоръ Петровићъ, членъ Суда рудн. за сина Констант. ученика 4. раз. осно. Сима Б. Михайловићъ, членъ суда за с. Іована. Буле Янковићъ, каз. Нач. Рудничк. Коста Борисавлѣвићъ, Д. протокол. суда руд. Радойко Симоновићъ, штаб. прот. суда. Ђорђе Димитријевићъ, 2. писаръ су. руд. Петаръ Кр. Борисавлѣвићъ, 2. писаръ су. Павла Т. Гавриловићъ, практ. суда Лазаръ Поповићъ, практ. су. Арсение М. Тешићъ, практ. су. Гаврилъ М. Лучићъ, практ. су. Милошъ Домићъ, практ. су. Миланъ М. Лунѣвица практ. су. за суп. Панта К. Ковачевићъ, практ. Начал Урошъ Костићъ, практ. Нач. за синовца Євту. Ђорђе А. Євтићъ, практ. Нач. за сестрич. Катю. Никола Поповићъ, парохъ Майдан. Стеянъ Митровићъ, правобранит. пар. Танасіе Стаменковићъ, іорганція за Шураковића Петра, ученика 2. раз. Міяило Милинковићъ, палдуръ су. окр. 20.

Балѣвацъ. (Окр. Црнорѣчингъ.)

Скупіо Г. П. І. Балманъ, учитель.

Г. Милан Петровићъ, намѣстникъ Болѣвачкии за сина Доброслава. Симеонъ Р. Протићъ, парохъ плониничкии за кѣрѣ Сару. Алекса М. Симићъ, трг. за брата Михаила и сестру Авицу. (2 кѣ.) Добросавъ М. Поповићъ, трг. изъ Нараѣина за брата Спиру и сестру Драгу. (2 кѣ.) Милићъ Богоевићъ трг. за сина Саву. Илія С. Живковићъ, трг. Радочъ Здравковићъ, трг. у Злоту. Раја Петровићъ, Калфа Болтація. Милутинъ Јовановићъ, трг. за сина Ђорђа. Павел

Стефановићъ, кафеџа у Ягодину. Петаръ Милонковићъ, Дунђерунъ у илино. Никодія Милонковићъ Терзіа за сина Милоя. Илія Ранковићъ, практикантъ. Среза Болѣвачкогъ. Живадинъ Бранковићъ. Главній кметъ Болѣвачкій за сина Станоя. 16.

Спедерево.

Скупіо Г. С. Милетићъ.

Г. Петаръ Еремићъ, трг. за синовци Любицу. Живота Мирковићъ, пиштеръ. Павле. Николићъ, фарбаръ. Паштелей Е. Ђулићъ, бакалъ. Теохаръ Ђеорђевићъ, кугюнџія. Павле Ж Николићъ. терзіа. Таса Благоєвићъ Абаџія за сина Настаса, ѱорђе. М. Деметровићъ, трг. за брата. Јоцу. Дазаръ Марковићъ, кал. бякалски. Атанасъ Ђ. Дичу Ђонџія.

Ужица.

Скупіо Г. Радованъ В. Петровићъ, уч. 1. раз. школе ужац.

Г. Петаръ Костићъ, парохъ Бѣло-цркван за кѣрѣ Ђлицу. Евтиміе Божићъ, парохъ Бѣло-црк. за сина Владим. Миланъ Видаковићъ, Севоиничкіи, парохъ. Е. М. Поповићъ учит. Б. Баште. Радованъ Марићъ, главнѣ кметъ общине. Бѣло-цркван за сина. Еремија, учени ср. 1. раз. гимназіе. Василие Голубићъ, сараџъ и житељ ужиц. Тимотиѣ Смиловићъ ученикъ 2. раз. Обрадъ Ђуришићъ, ученикъ 1. раз. шк. уж.

Ивањица. (Окр. Ужичкогъ.)

Скупіо Сима Павићевићъ, мор. трг. Ивањици.

Г. Вуко Зеленкапа, трг. ѱуро Боіовићъ, кметъ Ивањицкій. Нешо Костићъ, бояџія. Тоша Борисавлѣвићъ. майсторъ терзискій. Миланъ Петровићъ, трговаџъ, Вучићъ Ивановићъ, пандуръ кодъ ср. Нач. засица. Миланъ Пурићъ, Бакалинъ. Ерей Милићъ Половићъ, парохъ косовичкій Лука Ђ Боіовићъ за сестру Сару. Попъ Илія за сина Петра ученикъ 3. р. Јованъ Михайловићъ, папуџія. Раде Мартиновићъ, дѣлв. примирит Суда об Ерчешке. Никола Петровићъ, Меанџія. Тодоръ Тутуновићъ за син. Симу и Косту. Радое Икоњиовићъ, Тодоръ Салевићъ, калѣа терзійскій. Тодоръ Вуловићъ ученикъ 2. раз. Саватиѣ Проџтићъ,

4. раз. уч. Милапъ Протићъ, 4. раз. уч. Тодоръ Јовановићъ
2. раз. уч. Атанасіе Савићъ, 3. раз. уч. Радисавъ Петровићъ, 2. раз. уч. 22.

Ягодина.

Скупіо Г. Стеванъ Николаевић, Руководителъ телеграфа.

Г. Стеванъ Николаевић, Руков. тел. Алекса Остоићъ телеграфиста. Димитрія Радивоевићъ, телеграфиста. Василие С. Жупанѣвацъ, практик. Нач. Ягодин. 4.

Скупіо Г. Яня Тодоровићъ, Кафеѿія.

Г. Плія Живковићъ, дуванѿія. Павле Креѿовићъ, пар. Ягодински. Светозаръ Савићъ, 3. раз. уч. Ђорђе Марковићъ, 1. раз. одвепіо уч. Алекса Голубозићъ за сина Драгутина. Любомиръ Радойковићъ за сина Александра. Белко Рашићъ за синове Петра и Павла. Антонія Яношевићъ, дѣловодит. суда общине ягодиинске за сина Михаѿла. Антоніе Рашићъ за сина Михаила. Димитріе Димићъ за сина Василя. Ђока Стефановићъ, трг. Сава Станишићъ, трг. Таса Рашковићъ, трг. Таса Симићъ за сина Любомира. Милутинъ Петровићъ за сина Димитрія. Коста Тодоровићъ, трг. Казанѿія, Тодосіе Миловановићъ, за сина Петра. Ёротіе П. Михайловићъ, практик. суда Ђуприскогъ изъ Шапца за браћу Михайла и Пантелию. Алекса Яношевићъ, практик. суда Ђуприскогъ. Аврамъ М, Милковићъ, практик. суда ягодиин. Јованъ Стефановићъ, практик. срез. Беличкогъ. Петроніе Цветковићъ, практик. суда ягодиин. за супругу Станию и кћеръ Елену. Лазаръ Райковићъ, тер. Јованъ Стефановићъ, изъ Ђуприје. Архадіе Мойсиловићъ, клозеръ. Антоніе Миловановићъ, Дувинѿиы. Милия Димитриевићъ за синовца Миту. Миленко Радосавлѣвићъ за сина Христитора. Ђурђе Радосавлѣвићъ изъ Рибара за сина Живоила. Милета Бркићъ, кметъ изъ уреала. Станко Јуѿићъ изъ Медоеваца, зъмнодѣл. Светиславъ Среићъ Арендаторъ касапски. Стоянъ Карабѣлићъ, кафеѿія. 33.

Валѣво.

Скупіо Г. Петаръ. Срећковић, практик. Суда.

Г. Любомиръ Акеі Срећковић 1 писаръ. еорђе К. Младеновићъ за сестру Ёвросиму. прахтикантъ Начал-

пчеста окр. Валѣи Јованъ Николићъ, књиговезъ. Милошъ Поповићъ, 2. пис. Плиј Јовановићъ, Експедиторъ. Танасиѣ Главашевићъ, мскелонацъ. Милошъ Кузмановићъ. Гаврило С. Марковићъ, валѣвацъ. Никола Станићъ Ковићъ, прахт. праск. суд окр. ва. Стефанъ Срећковићъ за сина Михайла. Маринко Поповићъ, булебаша, Митаръ Ђурићъ и Сима Страковићъ, посл. шатели суда. 13.

Убъ. (Окр. Валѣвскогъ).

Скупіо Г. Димитріѣ І. Миловановићъ, кафеѣја,

Г. Любико Дамяновићъ, трг. за сина Николу Миланъ Петровићъ Сенаторъ за кѣрь Соку. Стеванъ Шундраковићъ, кафеѣја. Јанко Дамяновићъ, шпек. Живойнъ Спасоеви, трг. Евремъ Перишићъ, кмет. прим. суда. Светозаръ Ђурђевићъ, трг. Живко Босиковићъ, трг. Јованъ Јовановићъ, Живко Мияиловићъ. Павле Кошъ, трг. 11.

Алекснацъ.

Скупіо Г. Миланъ Јовановићъ, прак. ђумр. Алек.

Г. Мика Б. Живковићъ, трг. Никифоръ Младеновићъ, прак. среза А. Ражан. Коста Ж. Ђорђевићъ, прак. суда А. за сестру Хатарину. Ђока І. Пержунъ, шнайдеръ за сина Милутина. Тома Петровићъ, колѣја ђумрука Алекси. Миялко Милошевићъ, кафеѣја. Панта Првуловићъ, каф. Стаменко Марковићъ, каспинъ, Стоянъ Пауновићъ, каф. Стоянъ Одићъ, рабаѣја. Спаса М. Мишићъ, момакъ кафеѣиѣи. Стеванъ Шуковићъ, прак. 12.

Гроцке. (Окр. Беогр.)

Скупіо Ђорђе Петровићъ, латовъ океле Грочанске.

Г. Тодоръ Радойковићъ, капет. Грочан. Алекса Поповићъ, писаръ за синове Косту и Милана, ученике. Гим. шк. Ђорђе Раичићъ, поштар. за сина Перу, уч. Радосавъ Р. Ракетићъ, дужноста ђемрук. извршујући. Таѣа Ристићъ, Кметъ за сина Перу, Митаръ Деспотовићъ, трг. Гроч. Милоѣ Митровићъ за сина Перу, уч. Јула за своју унуку Милку, ученицу. Ђорђе Петровићъ, латов. за унучадъ. Јоцу и Ђоку Живановићъ изъ Н. Сода. Ђорђе Петровъ, лат. трг. за сина Милутина и кѣрь Давицу, 10.

Княжеваць.

Скупіо Г. Атан. Л. Баряктаровићъ, прак. Нишки окр. княж.

Г. Димитріє Ђорђевићъ, секрет. Нач. Марко Лукићъ, телеграфиста. Симеонъ Ратковићъ, практик. за сина Јована. Илија С. Димитрієвићъ, практ. за брата Драгутина. Коста Аврамовићъ, панд. вода тен. Димитріє П. Савићъ, панд. вод. тен. Таса Јовановићъ, барукція. Марко Јовановићъ, тер. Јованъ Ђорђевићъ, ђуръ и рибопродав. Міяило Мирчићъ, практ. прим. суда. Манојло Николићъ, казанциє. Данило Јовановићъ, кал. трг.

12.

Нишеваць. (Окр. Княжевачкогъ.)

Скупіо Г. Ђорђе С. Бранковићъ, практ. среза Сврличкогъ

Г. Коста Јовановићъ за сина Светозара, Началникъ Срезкій. Радомиръ Вучковићъ за сина Милана и кћеръ Анче, писаръ срезкій. Димитріє Антонієвићъ, пар. крнолѣвскій. Таса Радуловићъ изъ Белойнѣ, землѣд. Стаменко Пешићъ, Јованъ Петровићъ, Никола Јовановићъ, Иванъ Станисавлѣвићъ, Михаилъ Анђелкевићъ, Михаилъ Живковићъ, Милоє Гойковићъ, Милеико Илићъ, Радоња Симоновићъ, Анта Станковићъ, Милићъ Матићъ, Ранђелъ Јоцићъ, Никола Маринковићъ, Миливоє Аранђеловићъ, Станоє Јоцићъ, ученици,

20.

Свилайнаць. (Окр. Ђуприско)

Скупіо Г. Јованъ І. Савићъ, трг.

Г. Јованъ Д. Бимбићъ, уч. 2. разр. шк. Свилайнацкогъ. Цагко К. Цанковићъ, бакал. за сина Николу. Милошъ Вучковићъ, бербо. Ђорђе Д. Остойћъ, трг. болтацискій. Антоніє Милићъ, бояція за сина Стефана, Антоніє Цанковићъ, марвени трг. за сина Јована. 6.

Скупіо Г. Д. Х. Михайловићъ и Я. Јовановићъ.

Г. Добросавъ Ресаваць, упензій бивши совѣтникъ. Стоядниъ Милисавлѣвићъ, упен. помоћ. Никола Костићъ, мсанъ изъ кусадка за брата Андрею, уч. 2. разр. Со-

Рис. Срт. 576/1

Фроіе Надрлянски, протоєрей окр. Бупр. Константинъ Поповићъ. пар. Свил. за сина Захарія. Миленко Поповићъ, пар. дубля. Ђоремъ Јоксимовићъ, Петко Стаяновићъ, бакал. Милосавъ Стойчевићъ, Аксентије Стояновићъ, болтаџиани. Милутинъ Максимовићъ, болт. за сина Милоша, ученики 3. разр. Златко Стояновићъ. пекаръ. Димитрије К. Симоновић, терзія. Алекса Буковчанинъ, кал. терз, Савва Василијевић. кал. терз. Милутинъ Стойчевићъ, тишлеръ майст. Рака Годоровићъ. кал. болтаџиски. Марко Стояновићъ, кал. бокал. Миланъ Пекић, болтаџія. Ђрионъ Јовановићъ за брата Косту. Јованъ Маринковићъ, терзія. 21.

Виса. (Окр. Чачанскогъ.)

Г. Милованъ Петровићъ, терзія. Ђоко Маџаревићъ, устѣбална меанџискиј за своју кћи Јулку. Радованъ Мартиновићъ панд. суда окриџія чачанскогъ. Павле Бугарчићъ, сарачъ. изъ Чачка Драгачево окруџія чачанско. Обрадъ Тиосавлѣвићъ, каменорезацъ. Илија Клисарићъ, бивши уч. Василија Тимотејевићъ землѣдѣл. Милос Чикириџъ трг. Бранисавъ Јовановићъ, землѣд. Мияјло Пантовићъ, тувешџія. Симо Милинковићъ, землѣд. 11.

Котражи. (Окр. Чачанско.)

Скупіо Г. Василије П. Костантиновићъ.

Г. Риста Јоићъ, трг. Богосавъ Гловоня, землѣд. Димитрије Милекићъ, трг. Савва Маричићъ, землѣд. Марко Мечанинъ, месанџія Коста Костантиновићъ, добаръ тусларъ. Ранисавъ Главоня Алекса Поповићъ, ученице 6. раз. Г. Миленко Ранисавлѣвићъ, ѓак. ц. раз. основ. школа. Христина, кћи Василија и Костантиновѣа, пар. котраш. 11.

Плочница.

Г. Димитрије Вуићъ, тишлеръ. 1.

Прикѣтба :

Нека Г. Г. читатели сами при читаню подкравше се типографиске погрешке поправляю, — ерь при печатаню нисамъ могао самъ присуствовати.

ИЗДАТЕЛЪ.

О Б Я В А.

Ево ме србскій роде предъ тобомъ се опетъ авлямъ съ едномъ китомъ цвећа — што ће ти пріятно мирисати у празне часове — но која ніе изъ мое баште, већ из баште люблѣног ти **МИЛОВАНА ВИДАКОВИЋА**; онога писца, што се нашем сиромашгеом књижеству као какавъ метеоръ; што ти даде прве забаве, забаве што ти и душу и срце дуго и дуго испуњаваху милиномъ. Па садъ, кадъ се цео светъ упутіо другой стази, а съ њиме и све на њму живеће — моралоше ти, тій красни производи неуморногъ делаоца, изъ руку изтргнути быти; еръ се данашня углађеностъ езика неслаже съ ондашњимъ за те словенизмомъ — па се зато и у суђуемъ. да ти на ново продамъ у руко „**ЛЮБЕЗНУ СЦЕНУ У ВЕСЕЛОМЪ ДВОРУ ИВЕ ЗАГОРНИЦЕ**,” што ю створіоцъ србске романтике, помоћу врлогъ србскогъ мецената Господ: **ДИМИТРИЈ СЕРВИЊА** Врањевскогъ Трговца, на светъ јошъ пре 30 година издаде, — по мигућетву на садањи езикъ поправлѣну.

Да дело фалишъ и китњастимъ речима препоручуемъ, ніе потребно; еръ мислимъ да нема тогъ србчића, коме неће мило быти да написано изъ духа свога, изъ живота свога, изъ повестнице свое, радо читати неће — а то ти се све милій Србе мой у поменутомъ делу находи, што и сва њѣгова дсла то карактерите.

Дело ће цело изцети 20 табака, па сам га олакшице ради и плаћана и пошляна на 5 малій свезчица разделіо, тако да ће свака стаяти 3 гроша а за Австр. 30 нови вр. што ће се онда положити, кад се која црими.

Да бы родолюбивый одзивъ **СРБСКЕ УЧЕНЕ СЕ МЛАДЕЖИ**, баръ по момъ могућету наградіо — даемъ јој сваку свезчиду съ 20 пара ниже.

Рокъ пренумераці нека буде до конца Юнія, т. г. — како бы могла одма прва свезчица съ концемъ Августа изаћи а остале свака 15 дана.

Пренумераціја нека ми се у плаћеномъ писму у Шабацъ шилѣ. Поредъ овога нека ми се неприми за зло штоѣу рећи, да самъ са одзивомъ србске цублике, тако задоволянъ да јој немогу довести захвалност. За указату ми добавъ и саучастіе изрећи; али са некимъ Г. сово купительима не башъ тако, еръ се слабо журе съ пошлянѣмъ новаца, но нека се они зато ненађу увређени, већ некаме подпомогну и у скупляню предплатника и ове ките, али подъ овимъ условіемъ; да ће овакѣ, пошто прими коју свезчицу за 14 дана новце послати, па ћу имъ поредъ дене захвалности и еданаесту књигу цабе дати.

На Ђурђев-данъ 1862. год. **У ШАБЦУ.**

Милошъ Милосавлѣвићъ,
пензіон. касначей окр подринскогъ.